

2026.

1-2.

BŰNÖZÉSFÖLDRAJZI KÖZLEMÉNYEK

VII. évfolyam 1-2. szám

2026 május

ISSN 2732-1347

Barkóczy Csaba: A bűnözés térbeli fluiditása a digitális korban – a nemzetközi bűnügyi együttműködés új földrajza és kompetenciaigényei

Farkas-Vizi Mónika: Kriminális kockázatok az ipari gyártásban – az akkumulátorgyártás sebezhetősége bűnözésföldrajzi megközelítésben

Gyarmati Szabolcs – Sivadó Máté: Az iskolaóri rendszer Magyarországon nemzetközi összehasonlításban: egy egyedülálló modell földrajzi és kriminológiai elemzése

Márkus Mária: Egy társadalmi (kisebbségi) csoport térhasználata egy településen, városrészen belül

A VI. Nemzetközi Bűnözésföldrajzi Konferencia absztraktjai

Hírek a bűnözésföldrajz hazai és nemzetközi világából

BŰNÖZÉS FÖLDRAJZI KÖZLEMÉNYEK

A MAGYAR RENDÉSZETTUDOMÁNYI TÁRSASÁG ÉS A
NEMZETKÖZI BŰNÖZÉS FÖLDRAJZI SZÖVETSÉG
TUDOMÁNYOS FOLYÓIRATA

VII. ÉVFOLYAM / 1-2. SZÁM / 2026 MÁJUS

BFK

A Bűnözésföldrajzi Közlemények a Magyar Rendészettudományi Társaság és a Nemzetközi Bűnözésföldrajzi Szövetség tudományos és lektorált folyóirata

Szerkesztőbizottság elnöke:

MÁTYÁS SZABOLCS Ph.D. habil. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem)

Szerkesztőbizottság tiszteletbeli elnöke:

SALLAI JÁNOS Ph.D. egyetemi tanár (Nemzeti Közzolgálati Egyetem)

Főszerkesztő:

TIHANYI MIKLÓS Ph.D. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem)

Szerkesztőbizottság:

BALLÁNÉ FÜSZTER ERZSÉBET Ph.D. professzor emerita (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), BARABÁS ANDREA TÜNDE Ph.D. egyetemi tanár (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), CIELESZKY PÉTER Ph.D. egyetemi adjunktus (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), BUJDOSÓ ZOLTÁN Ph.D. egyetemi tanár (Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem), CONSTANTIN -VASILE ȚOCA Ph.D. adjunktus (University of Oradea /Nagyvárad/, Románia), CSABA ZÁGON Ph.D. (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), FARKAS JOHANNA Ph.D. habil. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), IGÉNYES LÁSZLÓ Ph.D. adjunktus (Academy of the Police Force in Bratislava /Pozsony/, Szlovákia), KELLER KRISZTINA Ph.D. egyetemi docens (Budapesti Corvinus Egyetem), KISS TIBOR Ph.D. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), KOVÁCS TIBOR Ph.D. habil. egyetemi docens (Eszterházy Károly Katolikus Egyetem), MAJOR RÓBERT Ph.D. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), MÉSZÁROS EDINA LILLA Ph.D. docens (University of Oradea /Nagyvárad/, Románia), NYITRAI ENDRE Ph.D. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), PISKÓTI-KOVÁCS ZSUZSA Ph.D. adjunktus (Eszterházy Károly Katolikus Egyetem), PÓDÖR ANDREA Ph.D. habil. egyetemi docens (Óbudai Egyetem), SIVADÓ MÁTÉ Ph.D. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), SZABADOS GYÖRGY Ph.D. habil. egyetemi docens (Debreceni Egyetem), SZABÓ ANDREA Ph.D., SZABÓ KRISZTIÁN Ph.D. egyetemi docens (Debreceni Egyetem), TÓTH ANTAL Ph.D. egyetemi docens (Eszterházy Károly Katolikus Egyetem), TÓTH NIKOLETT ÁGNES Ph.D. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), ÜRMÖSNÉ SIMON GABRIELLA Ph.D. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem), VASVÁRI MÁRIA Ph.D. egyetemi adjunktus (Debreceni Egyetem), VÁRI VINCE Ph.D. egyetemi docens (Nemzeti Közzolgálati Egyetem)

Technikai szerkesztő: VAJDA ENDRE és BÓI LÁSZLÓ (Nemzeti Közzolgálati Egyetem)

Nyelvi lektor: ÜRMÖSNÉ DR. SIMON GABRIELLA Ph.D.

Szerkesztőség: 1089 Budapest, Diószegi Sámuel u. 38-42. criminalgeography@gmail.com

VII. évfolyam, 2026/1-2. szám

A kiadvány logója Forró Antal alkotása

Megjelenik évente négy alkalommal.

TARTALOMJEGYZÉK

Lectori Salutem.....	7
Barkóczy Csaba: A bűnözés térbeli fluiditása a digitális korban – a nemzetközi bűnügyi együttműködés új földrajza és kompetenciaigényei.....	9
Farkas-Vizi Mónika: Kriminális kockázatok az ipari gyártásban – az akkumulátorgyártás sebezhetősége bűnözésföldrajzi megközelítésben.....	19
Gyarmati Szabolcs – Sivadó Máté: Az iskolaóri rendszer Magyarországon nemzetközi összehasonlításban: egy egyedülálló modell földrajzi és kriminológiai elemzése.....	29
Márkus Mária: Egy társadalmi (kisebbségi) csoport térhasználata egy településen, városrészen belül.....	41
A VI. Nemzetközi Bűnözésföldrajzi Konferencia absztraktjai.....	49
Hírek a bűnözésföldrajz hazai és nemzetközi világából.....	55

Lectori Salutem!

Tisztelt Olvasó!

A bűnözés térbeli megjelenése nem csupán statisztikai adat, hanem a társadalom szövetébe ágyazott, folyamatosan alakuló jelenség, amelynek megértése újabb és újabb módszertani válaszokat követel. A *Bűnözésföldrajzi Közlemények* legújabb száma arra vállalkozik, hogy a hagyományos térségi elemzéseken túlmutatva, a modern kor technológiai és társadalmi változásai által generált új bűnözési mintázatokat is feltárja, hidat képezve a rendészettudomány elmélete és a gyakorlat között.

Aktuális lapszámunkban kiemelt figyelmet szentelünk a digitalizáció és a globalizáció hatásainak. Barkóczi Csaba tanulmánya a „térbeli fluiditás” fogalmán keresztül mutatja be, miként szakad el a modern bűnözés a fizikai helyszínektől, és milyen új kompetenciaigényeket támaszt ez a nemzetközi bűnügyi együttműködéssel szemben. A gyártási folyamatok biztonsági kérdéseivel foglalkozik Farkas-Vizi Mónika írása, amely az akkumulátorgyártás sebezhetőségét elemzi bűnözésföldrajzi megközelítésben.

A hazai rendészeti modellek közül az iskolaőri rendszer nemzetközi összehasonlítását és kriminológiai elemzését olvashatják Gyarmati Szabolcs és Sivadó Máté tollából. Emellett Márkus Mária egy konkrét települési esettanulmányon keresztül mutatja be egy kisebbségi csoport térhasználatának sajátosságait.

Folyóiratunk e számában helyet kaptak továbbá a VI. Nemzetközi Bűnözésföldrajzi Konferencia absztraktjai is, ízelítőt adva a terület legfrissebb kutatási irányjaiból.

Hiszünk abban, hogy a multidiszciplináris megközelítés – a kriminológia, a földrajz és a rendészettudomány összekapcsolása – nemcsak a tudományos közeg, hanem a bűnmegelőzési szakemberek és döntéshozók számára is hasznos iránymutatással szolgál.

Amennyiben bármilyen észrevétele vagy javaslata van a folyóirattal kapcsolatban, úgy kérjük, hogy azt írja meg a Szerkesztőbizottság részére!

A folyóirat olvasásához kellemes időtöltést kívánok!

Dr. habil. Farkas Johanna
a Szerkesztőbizottság tagja

A kötet szerzői:

BARKÓCZI CSABA r. alezredes, kiemelt főnyomozó Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ, doktorandusz (NKE Rendészettudományi Doktori Iskola)

FARKAS-VIZI MÓNIKA ügyvezető (Kritikus Infrastruktúra és Reziliencia Központ)

GYARMATI SZABOLCS r. hadnagy, előadó (Kaposvári Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztály)

MÁRKUS MÁRIA Ph.D. hallgató, szociológus, kriminológus (Nemzeti Közszerológálati Egyetem)

SIVADÓ MÁTÉ Ph.D. r. alezredes (jur.), egyetemi docens (Nemzeti Közszerológálati Egyetem)

A kötet lektorai:

MÁTYÁS SZABOLCS Ph.D. habil., r. alezredes, egyetemi docens (Nemzeti Közszerológálati Egyetem)

NYITRAI ENDRE Ph.D. r. alezredes (jur.), egyetemi docens (Nemzeti Közszerológálati Egyetem)

SIVADÓ MÁTÉ Ph.D. r. alezredes (jur.), egyetemi docens (Nemzeti Közszerológálati Egyetem)

TEKNŐS LÁSZLÓ Ph.D. tú. százados, egyetemi adjunktus (Nemzeti Közszerológálati Egyetem)

VÁRI VINCE Ph.D. r. alezredes (jur.), egyetemi docens (Nemzeti Közszerológálati Egyetem)

Barkóczy Csaba r. alezredes, kiemelt főnyomozó, Ph.D. hallgató

Nemzeti Közzolgálati Egyetem Rendészettudományi Doktori Iskola

*csaba.barkoczi@gmail.com***A BŰNÖZÉS TÉRBELI FLUIDITÁSA A DIGITÁLIS KORBAN – A NEMZETKÖZI
BŰNÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÚJ FÖLDRAJZA ÉS KOMPETENCIAIGÉNYEI****Absztrakt**

A tanulmány a bűnözés térbeli értelmezésének átalakulását vizsgálja a globalizáció és a digitalizáció kontextusában. Rámutat arra, hogy a klasszikus kriminál földrajzi megközelítések – amelyek a bűnözést fizikai térhez kötött jelenségként írják le – egyre kevésbé alkalmasak a kortárs bűnözési formák értelmezésére. A bűnözés egyre inkább hálózati struktúrában jelenik meg, ahol az elkövető, az infrastruktúra és a hatás helye térben elkülönül.

A tanulmány bevezeti a „térbeli fluiditás” fogalmát, amely a bűnözés dinamikus és többdimenziós jellegét írja le, és egy nemzetközi, online csalásokhoz kapcsolódó esettanulmány segítségével szemlélteti annak gyakorlati megjelenését. Elemzi továbbá a nemzetközi bűnügyi együttműködés térbeli dimenzióit, különös tekintettel az információáramlás szerepére és az együttműködési csatornák működésére.

Megállapítja, hogy a rendészeti működés hatékonysága egyre inkább a hálózati térben való eligazodás képességétől függ. A tanulmány végül azonosítja azokat a kulcskompetenciákat, amelyek a modern, nemzetközi rendészeti együttműködés alapját képezik, és rámutat a kompetenciaalapú megközelítés jelentőségére a rendészeti képzésben és gyakorlatban.

Kulcsszavak: térbeli fluiditás, kriminál földrajz, nemzetközi bűnügyi együttműködés, információáramlás, transznacionális bűnözés

1. Bevezetés

A globalizáció és a digitalizáció együttes hatása alapjaiban alakította át a bűnözés térbeli szerkezetét. A klasszikus kriminál földrajzi megközelítések – amelyek a bűncselekményeket fizikai térhez, lokalizálható helyszínekhez és jól körülhatárolható területi egységekhez kötötték – egyre kevésbé képesek megragadni a kortárs jelenségek komplexitását. A bűnözés ma már nem kizárólag egy adott földrajzi térben értelmezhető, hanem olyan többdimenziós struktúrában jelenik meg, ahol az elkövetés, az infrastruktúra és a hatás helye térben elkülönül.

E jelenség a tanulmányban a „térbeli fluiditás” fogalmával írható le, amely a bűnözés dinamikus és nem helyhez kötött jellegére utal. A digitális technológiák lehetővé teszik, hogy a bűnelkövetők fizikai jelenlét nélkül fejtsenek ki hatást más országokban, miközben tevékenységük egyszerre több joghatóságot érint. Ezzel párhuzamosan a bűnüldöző szervek olyan kihívásokkal szembesülnek, amelyek túlmutatnak a hagyományos, területhez kötött rendészeti logikán.

A hazai szakirodalom is rámutat arra, hogy a rendészet működése egyre inkább a nemzetközi együttműködés és az információáramlás hatékonyságától függ (Finszter 2018, Vári 2019). A nemzetközi kutatások ezzel összhangban a hálózati működés elsődlegességét hangsúlyozzák, amelyben a fizikai tér szerepe részben háttérbe szorul (Castells 2010, Sheptycki 2007). A két megközelítés összekapcsolása lehetővé teszi egy olyan értelmezési keret kialakítását, amely alkalmas a kortárs bűnözési formák vizsgálatára.

A tanulmány célja annak bemutatása, hogy a bűnözés térbeli fluiditása miként alakítja át a nemzetközi bűnügyi együttműködés szerkezetét, és milyen kompetenciaigényeket támaszt a rendészeti szereplőkkel szemben. A vizsgálat középpontjában az információáramlás, a reagálási képesség és a több joghatóság közötti koordináció áll. A tanulmány mellett érvel, hogy a hatékony rendészeti működés feltétele egy olyan kompetenciarendszer kialakítása, amely képes alkalmazkodni a hálózati tér sajátosságaihoz.

2. A tér újraértelmezése a bűnözés vizsgálatában a digitális korban

A bűnözés térbeli vizsgálata hosszú ideig a fizikai térhez kötött jelenségekre koncentrált (lásd például az utazó bűnözés kérdéskörét /Bói 2016/). A kriminálföldrajz klasszikus megközelítései a bűncselekmények területi eloszlását, a hotspotok kialakulását és a társadalmi-gazdasági tényezők térbeli összefüggéseit vizsgálták, abból kiindulva, hogy a bűnözés jól körülhatárolható földrajzi egységekhez köthető (Mátyás 2025).

A digitalizáció és a globalizáció ezt az alapfeltevést egyre inkább felülírja. A bűnözés sok esetben elszakad a fizikai jelenléttől, és olyan hálózati térben jelenik meg, ahol az elkövetés, az infrastruktúra és a hatás helye térben elkülönül. A nemzetközi szakirodalom ezt a változást a hálózati társadalom koncepciójával írja le, amelyben a társadalmi folyamatok egyre inkább kapcsolati struktúrák mentén szerveződnek (Castells 2010).

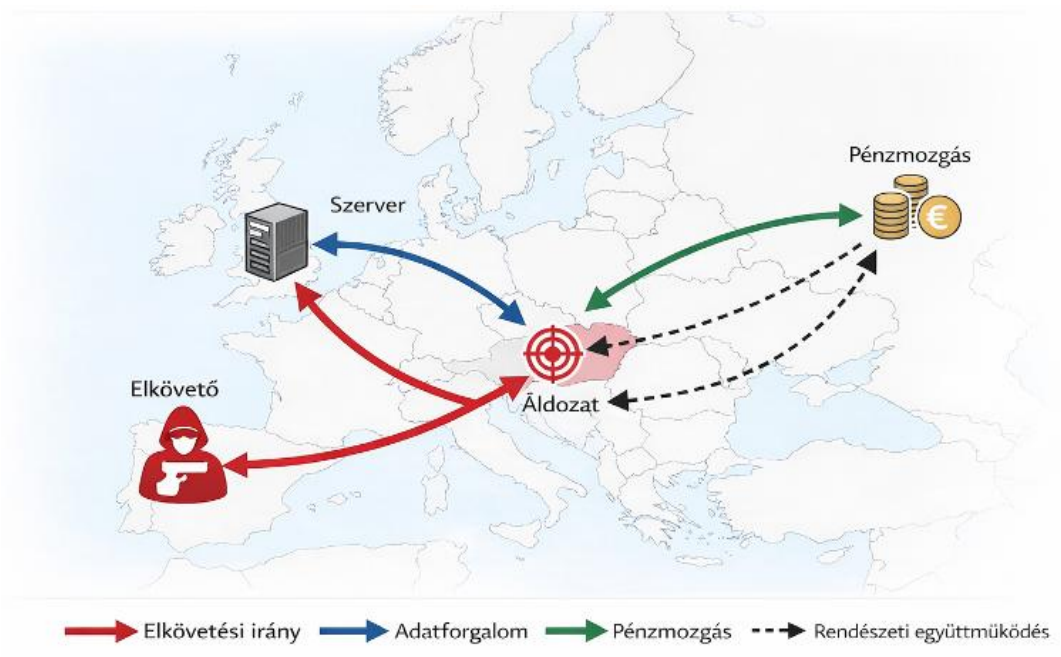
A transznacionális rendészet megközelítései szerint a bűnüldözés egyre inkább határokon átnyúló, együttműködésen alapuló rendszerekben valósul meg (Sheptycki 2007).

A hazai rendészeti gondolkodás is megerősíti, hogy a működés hatékonysága egyre inkább a nemzetközi együttműködés minőségétől és az információáramlás gyorsaságától függ (Finszter 2018, Vári 2019). A tér ebben az összefüggésben már nem statikus háttér, hanem a működést alakító tényező. Mindez indokoltá teszi a tér fogalmának újraértelmezését a bűnözés vizsgálatában. A fizikai tér mellett megjelenik egy hálózati dimenzió, amelyben a kapcsolatok és az információáramlás válnak meghatározóvá. A kriminál földrajz jövőbeli irányai ezért nem korlátozódhatnak a földrajzi helyek elemzésére, hanem ki kell terjedniük a bűnözés működését meghatározó kapcsolati struktúrák vizsgálatára is. Ez az átalakulás teremti meg az alapját a következő fejezetben tárgyalt térbeli fluiditás jelenségének.

3. A bűnözés térbeli fluiditása

A bűnözés térbeli értelmezésének átalakulása nem pusztán új jelenségek megjelenéséből fakad, hanem abból a mélyebb szerkezeti változásból, amely a társadalmi és gazdasági folyamatok hálózatosodásával párhuzamosan zajlik. A bűnözés ebben a környezetben már nem köthető egyértelműen meghatározott földrajzi pontokhoz, hanem olyan kapcsolati rendszerként jelenik meg, amelyben az elkövető, az áldozat, az infrastruktúra és a hatás térben elkülönülve, mégis összekapcsolódva működik.

Ezt a jelenséget a tanulmány a „térbeli fluiditás” fogalmával írja le. A kifejezés arra utal, hogy a bűnözés térbeli keretei nem rögzülnek, hanem a technológiai lehetőségek és az elérhető infrastruktúrák mentén folyamatosan alakulnak. A digitális környezet lehetővé teszi, hogy a bűnelkövető fizikai jelenlét nélkül fejtsen ki hatást (Ürmösné 2025) egy másik országban, miközben az adatkezelés (Ürmösné-Nyitra 2021) vagy a kommunikáció további joghatóságokhoz kapcsolódik.

1. ábra: A bűnözés térbeli fluiditása egy transznacionális bűnügyi modellben (saját szerkesztés)

A térbeli fluiditás gyakorlati értelmezését az 1. ábra szemlélteti, amely egy transznacionális modell segítségével mutatja be az elkövető, az áldozat, a digitális infrastruktúra és a pénzmozgás térbeli elkülönülését. Egy ilyen struktúrában a bűncselekmény „helye” nehezen meghatározható.

3.1. Illusztratív esettanulmány: nemzetközi ál-albérletes csalás

A térbeli fluiditás jelenségét jól szemlélteti egy, az Europol által koordinált nemzetközi művelet, amelynek során úgynevezett „fake rental” (albérletcsalás) csalássorozatot számoltak fel, amely során az elkövetők nem létező vagy más tulajdonában álló ingatlanokat hirdettek meg bérbeadásra, a sértettektől előre megszerzett kaució vagy bérleti díj megszerzése érdekében. A bűnszervezet tagjai különböző államokból működve online platformokon hirdettek nem létező ingatlanokat, miközben a sértettek más országokban tartózkodtak, és a pénzügyi tranzakciók további joghatóságokon keresztül zajlottak.

Az eset rámutat arra, hogy az elkövetés, a megtévesztés, a pénzmozgás és a kár bekövetkezése térben elkülönülten, mégis egységes bűnügyi folyamatként valósul meg, amely több állam hatóságainak összehangolt fellépését igényli (vö. Europol 2024).

Ez a széttagoltság nemcsak a joghatóság kijelölését nehezíti meg, hanem a bizonyítási eljárásokat és az operatív reagálást is bonyolítja. A nemzetközi szakirodalom ezt a működést a hálózati logika elsődlegességével magyarázza, amelyben a kapcsolatok meghatározóbbá válnak a fizikai térnél (Castells 2010). A rendészet oldaláról ez azt jelenti, hogy a hatékonyság egyre

inkább attól függ, hogy a hatóságok milyen gyorsan és milyen minőségben képesek bekapcsolódni ezekbe a hálózatokba, és hogyan kezelik az információáramlást. A transznacionális rendészet megközelítései szerint a bűnözés kezelése egyre inkább együttműködési rendszerekben valósul meg (Sheptycki 2007).

A hazai rendészeti gondolkodás is megerősíti e szemlélet gyakorlati relevanciáját. A nemzetközi bűnügyi együttműködés gyakorlata azt mutatja, hogy a tér nem pusztán háttér, hanem a reagálás lehetőségeit meghatározó tényező (Finszter 2018, Vári 2019). A térbeli fluiditás így nemcsak leíró fogalom, hanem olyan értelmezési keret, amely segít megragadni a modern bűnözés működését. Ennek egyik következménye, hogy a bűnüldözés területéhez kötött szervezési elvei önmagukban már nem elegendőek. A hangsúly az információáramlás irányítására, az együttműködési csatornák megválasztására és az időfaktor kezelésére helyeződik. A földrajzi távolság jelentősége ezzel párhuzamosan csökken, miközben az elérhetőség és a kapcsolódási pontok válnak meghatározóvá. A térbeli fluiditás így nemcsak kihívás, hanem értelmezési keret is a modern bűnözés megértéséhez. Ez a megközelítés alapozza meg a következő fejezetben vizsgált nemzetközi bűnügyi együttműködés térbeli működésének elemzését.

4. A nemzetközi bűnügyi együttműködés térbeli dimenziói

A bűnözés térbeli fluiditása a bűnüldözés működését is átalakítja. A klasszikus, területiségre épülő rendészeti modell – amely világosan elhatárolt illetékességi keretek között működött – a transznacionális bűnözés kezelésében egyre kevésbé bizonyul elegendőnek. A gyakorlatban a bűnüldözés nem egy adott térhez kötött tevékenységként jelenik meg, hanem több ország intézményeit összekapcsoló rendszerek működéseként.

Ebben a környezetben a tér szervezőelvvé válik. Az együttműködés hatékonysága attól függ, hogy a különböző joghatóságok között milyen gyorsan jön létre kapcsolat, és az információ milyen csatornákon keresztül áramlik. A „távolság” ebben az értelemben nem földrajzi, hanem működési kategória: azt jelenti, hogy az információ milyen gyorsan jut el a megfelelő helyre. A nemzetközi bűnügyi együttműködés több (Ürmösné 2018), egymással párhuzamosan működő csatornára épül. Ezek eltérő logika mentén működnek: különböznek a formalizáltság, a reagálási idő és az információkezelés módja tekintetében. A különbségek abból fakadnak, hogy az adott rendszer milyen típusú információ kezelésére és milyen jogi környezetben jött létre.

Az Europol együttműködési rendszere például strukturált információkezelést biztosít, amely alkalmas több tagállam adatainak összevetésére és elemzésére. Ezzel szemben az Interpol globális hálózata szélesebb lefedettséget kínál, eltérő információáramlási mechanizmusokkal. Az európai térben működő gyors információcsere-rendszerek további lehetőséget adnak az operatív reagálás támogatására. E körben kiemelt jelentőséggel bír a Schengeni Információs Rendszer második generációjára (SIS II) épülő SIRENE (Supplementary Information Request at the National Entries) hálózat, amely a tagállamok közötti kiegészítő információcsere elsődleges operatív csatornája.

A SIRENE irodák közötti kommunikáció lehetővé teszi a SIS-ben szereplő jelzésekhez kapcsolódó részletes információk gyors, célzott és strukturált megosztását, ezáltal közvetlenül támogatva az intézkedések végrehajtását (pl. körözések, elfogások, beutazási tilalmak, eltulajdonított tárgyakkal kapcsolatos találatok kezelése). A rendszer sajátossága, hogy a magas fokú formalizáltság mellett is képes rövid reakcióidőt biztosítani, így hidat képez a stratégiai adatkezelés és a napi operatív intézkedések között. A gyakorlatban ez a csatorna a schengeni térségen belüli együttműködés egyik leggyorsabb és legmegbízhatóbb eszközének tekinthető.

A gyakorlatban ezek a csatornák egymást kiegészítve működnek. Az Europol által koordinált, több országot érintő online csalások elleni műveletek gyakorlata is azt mutatja, hogy a hatékony fellépés kulcsa a megfelelő együttműködési csatorna gyors kiválasztása és az információáramlás időbelisége.

Egy adott ügy kezelése során a hatóságok folyamatosan mérlegelik, hogy melyik csatorna biztosítja a leggyorsabb és legmegbízhatóbb információáramlást. Ez a döntés a térbeli dimenzió egyik kulcseleme: a releváns kapcsolat megtalálása gyakran fontosabb, mint a földrajzi közelség. A nemzetközi szakirodalom ezt a működést a rendészeti hálózatok jelentőségének növekedésével magyarázza, ahol a hatékonyság alapja az információhoz való hozzáférés és annak kezelése (Manning 2008). A transznacionális rendészet megközelítése szerint a különböző országok hatóságai között kialakuló kapcsolatok dinamikus rendszert alkotnak, amely az adott ügy sajátosságaihoz igazodik (Sheptycki 2007). Ez összhangban áll a hazai megközelítéssel, amely a rendészet hatékonyságát az együttműködés minőségéhez köti (Finszter 2018, Vári 2019).

A térbeli dimenzió ebben az összefüggésben kettős: egyrészt jelen van a fizikai tér, amely meghatározza a joghatóságokat, másrészt egyre meghatározóbb a hálózati tér, amelyben az információ mozog. A két dimenzió együttese folyamatos alkalmazkodást igényel, és rámutat

arra, hogy a nemzetközi bűnügyi együttműködés nem értelmezhető pusztán jogi vagy intézményi keretek között.

Mindez egyértelművé teszi, hogy a térbeli dimenziók átalakulása nemcsak a bűnözés működését, hanem a rendészeti szereplőkkel szemben támasztott kompetenciaelvárásokat is új alapokra helyezi, és rámutat e terület további vizsgálatának szükségességére.

5. A kompetenciák szerepe a hálózati térben működő rendszerben

A bűnözés térbeli fluiditása és a nemzetközi bűnügyi együttműködés hálózati jellege alapvetően új kompetenciaelvárásokat fogalmaz meg a rendészeti szereplőkkel szemben. A területhez kötött gondolkodásmódot egyre inkább felváltja az a szemlélet, amely a kapcsolatok, az információáramlás és a több joghatóság közötti koordináció kezelésére épül.

Ebben a környezetben a kompetencia nem értelmezhető szűken vett szakterületi tudásként. Olyan képességszerré válik, amely lehetővé teszi a több forrásból érkező információk gyors értelmezését, a relevancia felismerését és a megfelelő csatornákon történő továbbítását. A hangsúly a statikus tudásról az alkalmazkodási képességre helyeződik át, amely a hálózati térben való működés alapfeltétele.

A nemzetközi együttműködés gyakorlata jól mutatja, hogy a hatékony kommunikáció nem pusztán nyelvi kérdés. Az információk formátuma, strukturáltsága és jogi értelmezhetősége közvetlenül befolyásolja a feldolgozás gyorsaságát és eredményességét. A kommunikációs kompetencia ezért magában foglalja a releváns információ kiválasztásának és célzott továbbításának képességét is. A digitális környezet további dimenziót ad ehhez a kompetenciarendszerhez. A hangsúly nem kizárólag a technikai ismereteken van, hanem azon a képességen, hogy a rendészeti szereplő felismerje a digitális elemek jelentőségét, és azokat integrálni tudja az operatív és jogi folyamatokba. Ez különösen fontos a különböző szakmai területek közötti együttműködés során (Mátyás 2017).

A nemzetközi szakirodalom ezt a működést az információvezérelt rendszer térnyerésével magyarázza (Manning 2008), míg a hazai kutatások a koordinált és célzott működés jelentőségét hangsúlyozzák (Tihanyi–Vári 2015). Közös elemként jelenik meg az alkalmazkodóképesség és az együttműködési készség felértékelődése.

A hálózati térben a döntések gyakran időnyomás alatt és hiányos információk alapján születnek. Ez felértékeli azokat a képességeket, amelyek lehetővé teszik a gyors, mégis megalapozott döntéshozatalt. A kompetencia ebben az értelemben ítélőképességet is jelent: annak felismerését, hogy egy információ milyen súllyal bír, és milyen lépések szükségesek annak

kezeléséhez. A bűnözés térbeli fluiditása így nemcsak a működési környezetet, hanem a rendészeti szereplő szerepét is átalakítja. A hatékony működés egyre inkább olyan szakemberekre épül, akik képesek eligazodni a hálózati térben, és hatékonyan kapcsolódni az együttműködési rendszerekhez. Ez egyben rámutat arra is, hogy a rendészeti képzésben kiemelt szerepet kell kapnia e kompetenciák fejlesztésének.

6. A bűnözés új térképe - záró megállapítások

A tanulmány rámutatott arra, hogy a bűnözés térbeli értelmezése a digitális korban alapvetően átalakul. A bűnözés már nem írható le kizárólag fizikai térben zajló jelenségként, hanem olyan hálózati struktúrában jelenik meg, ahol az információáramlás és a kapcsolati rendszerek válnak meghatározóvá.

A vizsgált esetek alapján megállapítható, hogy a térbeli fluiditás nem csupán elméleti konstrukció, hanem a modern bűnözés operatív működésének egyik meghatározó jellemzője. Ez az átalakulás a rendészeti működés alapjait is érinti. A nemzetközi bünyügyi együttműködés gyakorlata azt mutatja, hogy a hatékonyság egyre inkább a megfelelő kapcsolódási pontok megtalálásán és az információ időben történő továbbításán múlik. A tér ebben az értelemben nem háttér, hanem a működést meghatározó tényező. A vizsgálat azt is megmutatta, hogy a jogi keretek és a működési realitások között növekvő feszültség figyelhető meg. Miközben a joghatóságok továbbra is földrajzi alapon szerveződnek, a bűnözés és az információáramlás logikája egyre inkább hálózati jellegű. Ez a kettősség folyamatos alkalmazkodást igényel, és felértékeli az együttműködési rendszerek szerepét.

Ebben a környezetben a kompetenciák jelentősége meghatározóvá válik. A hatékony működés feltétele nem pusztán intézményi vagy technikai kérdés, hanem annak képessége, hogy a rendészeti szereplők értelmezzék és kezeljék a hálózati tér sajátosságait. Ez magában foglalja az információk gyors feldolgozását, a megfelelő csatornák kiválasztását és a különböző szempontok összehangolását. A bűnözés „új térképe” így nem földrajzi értelemben vett térképként értelmezhető, hanem kapcsolatból álló dinamikus rendszerként. Ennek megértése nemcsak a jelenségek pontosabb leírását teszi lehetővé, hanem hozzájárulhat a rendészeti gondolkodás és képzés megújításához is.

A bűnözés térbeli átalakulásának vizsgálata nem tekinthető lezárt kérdésnek. A digitális technológiák fejlődése újabb kihívásokat hoz, amelyek további kutatást és értelmezést igényelnek.

A rendészet jövője egy olyan térben formálódik, amelyet nem a határok, hanem a hálózati konnektivitás és az információáramlás dinamikája határoz meg.

Felhasznált irodalom

- Aas, K. F. (2013): *Globalization and crime* (2nd ed). Sage
- Andresen, M. A. (2011): The place of environmental criminology within criminological thought. *Journal of Criminal Justice Education*, 22(1), 1–15. https://doi.org/10.1007/978-0-387-77650-7_16
- Bói L. (2016): Az utazó bűnözés kriminalisztikai aspektusai. In: Németh, Kornél (szerk.) I. *Turizmus és Biztonság Nemzetközi Tudományos Konferencia*, pp. 8-17.
- Castells, M. (2010): *The rise of the network society* (2nd ed.). Wiley-Blackwell.
- Europol (2021): *EU serious and organised crime threat assessment (SOCTA)* (pp. 12–34). Europol https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/socta2021_1.pdf
- Europol (2024): *Busted: 9 arrested in hit against holiday rental fraudsters*. Elérhető: <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/busted-9-arrested-in-hit-against-holiday-rental-fraudsters> <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/busted-9-arrested-in-hit-against-holiday-rental-fraudsters>
- Finszter, G. (2018): *A rendészet elmélete*. Dialóg Campus, Budapest
- Loader, I., & Walker, N. (2007): *Civilizing security* (pp. 112–140). Cambridge University Press <https://doi.org/10.1017/CBO9780511490684>
- Maguire, M., Morgan, R., & Reiner, R. (eds.). (2012): *The Oxford handbook of criminology* (5th ed.) Oxford University Press
- Manning, P. K. (2008): *The technology of policing: Crime mapping, information technology, and the rationality of crime control* (pp. 1–25). NYU Press.
- Mátyás, Sz. (2017): A térinformatika rendészettudományi alkalmazásának lehetőségei. In: Boda, József; Felkai, László; Patyi, András (szerk.) *Ünnepi kötet a 70 éves Janza Frigyes tiszteletére = Liber amicorum in honorem Friderici Janza septuagenarii*. Dialóg Campus Kiadó, Nordex Kft. Budapest, pp. 371-377.
- Mátyás Sz. (2025): A bűnözés térbeli ábrázolásának újfajta megközelítése. *BELÜGYI SZEMLE*, 73(1 ksz.): 31-39. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2025.1.k.2>

- Sheptycki, J. (2007): Transnational crime and transnational policing. In M. Maguire, R. Morgan, & R. Reiner (Eds.), *The Oxford handbook of criminology* (4th ed., pp. 485–515). Oxford University Press
- Tihanyi M. – Vári V. (2015): Jó állam - jó rendészet, avagy a rendőrség hatékonyságmérésének koncepciója. *MAGYAR RENDÉSZET* 15(4): 117-126.
- UNODC (2013): *Comprehensive study on cybercrime* (pp. 23–45). United Nations.
- Ürmösné, S. G. (2018): *Organized crime*. In: *Technical English for officers*. Dialóg Campus Kiadó, Budapest
- Ürmösné, S. G. Nyitrai, E. (2021): *The phenomena of epidemic crime, deepfakes, fake news, and the role of forensic linguistics*. Információs Társadalom, Budapest
- Ürmösné, S. G. (2025): *Cybercrime*. In: *Technical English for officer 2*. Novissima Kiadó, Budapest
- Vári V. (2019). *A rendőrség hatékonyságmérése a nemzetközi szakirodalomban – különös tekintettel a bizalom és a legitim működés jelentőségére*. *Belügyi Szemle*, 67(6): 7–29.
- Wall, D. S. (2007): *Cybercrime: The transformation of crime in the information age*. Polity Press.

Farkas-Vizi Mónika ügyvivő-szakértő

Kritikus Infrastruktúra és Reziliencia Központ

kirkrezilencia@gmail.com

**KRIMINÁLIS KOCKÁZATOK AZ IPARI GYÁRTÁSBAN –
AZ AKKUMULÁTORGYÁRTÁS SEBEZHETŐSÉGE
BŰNÖZÉSFÖLDRAJZI MEGKÖZELÍTÉSBN**

Absztrakt

Az ipari termelés térbeli koncentrációja és a globális ellátási láncokra épülő működés új típusú kriminális kockázatokat hoz létre a magas kockázatú gyártási ágazatokban. A tanulmány az akkumulátorgyártás példáján keresztül vizsgálja, hogy a stratégiai jelentőségű ipari létesítmények milyen bűnözési fenyegetéseknek vannak kitéve, és ezek miként értelmezhetők bűnözésföldrajzi megközelítésben.

Az elemzés rámutat arra, hogy az akkumulátorgyártás kriminális sérülékenysége nem kizárólag a technológiai folyamatokból fakad, hanem szorosan összefügg az üzemek földrajzi (lokális) elhelyezkedésével, a logisztikai csomópontokhoz való kapcsolódással, valamint a kritikus nyersanyagok kitermelésével és szállításával. A tanulmány feltárja az illegális bányászat, a szállítmánylopások, a hamisítás, a szervezett bűnözés és a kiberbűnözés ellátási lánc mentén megjelenő formáit, kiemelve azok térbeli mintázatait és kockázati pontjait.

A kutatás következtetése szerint az akkumulátorgyártás kriminális kockázatai komplex, lokálisan értelmezhető rendszert alkotnak, amely indokoltá teszi a bűnözésföldrajzi szempontok integrálását az ipari ellenállóképesség (reziliencia) és a kritikus infrastruktúrák védelmének tervezésébe. Az elemzés egyben arra is rávilágít, hogy a vállalati ellenállóképesség (reziliencia) tudatos fejlesztése – különösen az ellátási lánc, a logisztika és az információbiztonság területén – érdemben hozzájárulhat a kriminális sérülékenység csökkentéséhez, ezáltal mérsékelve a bűnözési kockázatokat.

Kulcsszavak: akkumulátorgyártás, bűnözésföldrajz, sérülékenység

1. Bevezetés

Világunk globális kihívásai (pandémia, háborúk, hibrid fenyegetések, klímaváltozás, technológiai függőségek stb.) rávilágítottak arra a magas kockázati környezetre, amelyben élünk (P. Kiss et al. 2026). Az országok biztonságának egyik feltétele a zavartalan működés, melyet azzal lehet elérni, ha azonosításra kerülnek a határokon belüli (állami és ipari) létfontosságú rendszerelemek (kritikus szervezetek). A cél az, hogy ezen intézmények még zavaró körülmények között is képesek legyenek ellátni alapvető funkcióikat. Az ennek érdekében szükséges fejlesztéseket (rezilienciájuk növelését) el kell végezni azért, hogy meg tudják előzni, kezelni, elviselni és helyreállítani a fent említett kihívások okozta zavarokat (Padányi 2023).

Az akkumulátorgyártás a zöld gazdasági átmenet egyik legfontosabb iparága, melynek rohamos fejlődése miatt egyre fontosabb, hogy az ellátási láncok és az ipari létesítmények ne csak hatékonyak, hanem biztonságosak és fenntarthatóak is legyenek (Éltető 2024). A tanulmány aktualitását az adja, hogy az elektromobilitásban elindult globális verseny, az EU nyersanyag megszerzésére irányuló célkitűzések (ilyen pl. a stratégiai autonómia, vagyis az importfüggőség csökkentése), valamint a körforgásos (újrahasznosításon alapuló) gazdaság előretörése az akkumulátoripart a stratégiai szektorok közé emelte. Az EU célja az európai nyersanyagok helyi szintű kitermelése, az ehhez szükséges feldolgozóipar kiépítése és a függő-területeken a diverzifikáció növelése. Ezzel párhuzamosan az üzemek növekvő energiaigénye, a veszélyes anyagok használata, a munkaerő-specializáció és a geopolitikai kitettség komplex kihívásokat teremtenek az iparágban, amelyek kezelése átgondolt ellenállóképességi tervet igényel (Martonyi 2018).

Az utóbbi években az autóiipar globális szerepe jelentősen átalakult: a mobilitást meghatározó szektort a gazdasági-, technológiai és geopolitikai tényezők határozzák meg. A modern ipari termelés és technológia új típusú kriminális kockázatokat generál. Az akkumulátorgyártás különösen érzékeny ágazat, mivel egyszerre jelennek meg benne a nagy értékű technológiák, a veszélyes vegyi anyagok és a globális ellátási láncok sebezhetősége (Thiel et al. 2016).

A bűnözésföldrajz szemlélete lehetővé teszi, hogy az ipari bűnözést ne csupán jogi vagy rendészeti problémaként, hanem lokációs kockázatként értelmezzük. A tanulmány célja annak feltárása, hogy az akkumulátorgyártás milyen kriminális fenyegetéseknek van kitéve, és ezek hogyan kapcsolódnak a gyártási folyamatokhoz.

Az ellátási lánc ellenállóképessége nemcsak műszaki és gazdasági tényezők, hanem bűnözési kockázatok is veszélyeztetik. Az illegális bányászat etikai és ellátási kockázatokat teremt, míg

a szállítmánylopások és a hamisítás a logisztikai lánc integritását sértik. Az esetleges adatmanipulációk vagy egy kartellezés szintén aláássa az ellenállóképességet (más néven: rezilienciát).

A kriminogén térségek feltérképezése lehetővé teszi, hogy a vállalatok megelőző szemlélettel reagáljanak ezekre a kihívásokra. A jelenleg elérhető rendészeti eszközök, például a szállítmányok valós idejű nyomon követése, az OSINT-alapú kockázatelemzés és az egyéb figyelmeztető rendszerek hozzájárulnak a megelőzéshez.

Mivel az akkugyártás erősen nyersanyag-alapú iparág, ezek életútjának kontroll alatt tartása nemcsak minőségbiztosítási-, hanem biztonsági kérdés is. Az ellenőrzés biztosítja a végtermék minőségét (pl. az alapanyag tisztasága révén), biztonságosságát (a tűz- és robbanásveszély miatt) és élettartamát.

A szektort fenyegető kriminális kockázatok egy összefoglaló elnevezés, amely alatt földrajzi, geopolitikai és etikai kockázatokat értünk. Az ellátási láncban kialakult bűnözői metódusok a nyersanyagkitermeléstől a logisztikai szállításon keresztül szinte minden szakaszban fellelhetők. Az elkövetési metódusok aktivitása a nyersanyagkitermeléstől a logisztikai szállításig, szinte minden szakaszban megjelenhet – veszélyeztetve ezzel az ellátás zavartalanságát.

A kritikus nyersanyagok (pl. kobalt, nikkell, lítium, grafit) esetében felmerülhet az illegális bányászati kitermelés, amely összefonódott az elmaradott térségekben a gyerekmunkával és a magasan környezetkárosító kobaltbányászattal (Liwanga 2018). A logisztikai bűncselekmények tekintetében elmondható, hogy a kis méretű, azonban nagy értékű szállítmányok vonzó célpontjai a lopásoknak, hamisításoknak, valamint azok feketepiacon történő értékesítésnek. A kikötők, vasúti átrakók és közúti csomópontok ilyen jellemző „hotspotok” (kritikus csomópontok). Az ellátási lánc elleni támadások kivédésére hozták létre a digitalizált gyártási és szállítási rendszereket, amelyek azonban a kiberbűnözés fenyegetettsége alatt állnak, beleértve az adatlopásokat, valamint a GPS-alapú útvonalmanipulációkat is.

2. Elméleti keret: kriminális kockázatok az iparban

Az ipari létesítmények elleni bűncselekmények rendszertana túllép a hagyományos vagyon elleni jogsértéseken, és egy összetett, többdimenziós kockázati mátrixot alkot. Az ipari környezetben megjelenő deliktumok egyik legmeghatározóbb csoportját a **vagyon elleni bűncselekmények** jelentik, amelyek a nyersanyagok, a félkész termékek vagy a nagy értékű

gyártóeszközök eltulajdonítására irányulnak. Ugyanakkor a modern gyártási szektorban egyre dominánsabbá válik a **gazdasági és szervezett bűnözés**, amely nemcsak a feketepiaci értékesítést, hanem a beszállítói láncokba való beépülést, a korrupciót és a dokumentumhamisítást is magában foglalja.

A biztonságelméleti megközelítés külön figyelmet szentel a **belső fenyegetéseknek**, ahol a szervezeti kultúra hiányosságai vagy az alkalmazotti lojalitás megingása válik a visszaélések forrásává. Ez szorosan összefonódik a technológiai szuverenitást veszélyeztető **szabotázsakciókkal és vandalizmussal**, amelyek célja a termelés megbénítása vagy a versenytársak előnyhöz juttatása. Az akkumulátorgyártás speciális jellege miatt e kört kiegészítik a **környezetkárosítással összefüggő jogsértések**, például a veszélyes hulladékok illegális elhelyezése, amely gyakran a költségsökkentés motiválta bűnelkövetési forma.

Bűnözésföldrajzi szempontból ezen események térbeli eloszlása determinisztikus jellegű: a bűnözés nem véletlenszerűen, hanem a kriminális lehetőségek mentén koncentrálódik. Az ipari bűnözés ott válik kritikussá, ahol a motivált elkövető, a vonzó célpont és a hatékony felügyelet hiánya egy adott térben és időben találkozik. Az akkumulátorgyárak esetében a logisztikai jól megközelíthetőség és a transznacionális útvonalak közelsége felerősíti az **utazó bűnözés** kockázatát, ahol a mobilis bűnözői csoportok kihasználják a határokon átnyúló ellátási láncok komplexitását és a joghatósági különbségeket. Így az ipari reziliencia tervezésekor a földrajzi helyszín már nem csupán logisztikai paraméter, hanem önálló kriminológiai rizikófaktor (Bói 2015, 2016).

3. Az akkumulátorgyártás kriminális kockázati profilja

- **Veszélyes anyagokkal kapcsolatos bűncselekmények**

Az akkumulátorgyárak kriminális kitettsége több szinten értelmezhető. A gyártási folyamat során alkalmazott vegyi anyagok – például elektrolitkomponensek és oldószerek – illegális eltérítése nemcsak gazdasági, hanem közbiztonsági és környezetvédelmi kockázatot is jelent. A veszélyes anyagok jogellenes kezelése vagy eltulajdonítása térben jól körülhatárolható kockázati pontokat hoz létre.

- **Szervezett bűnözés és ellátási lánc**

A kritikus nyersanyagok globális kereskedelme lehetőséget teremt a szervezett bűnözői csoportok számára az ellátási láncok manipulálására. A földrajzilag koncentrált kitermelés és

feldolgozás miatt az iparág különösen érzékeny a csempészetre, korrupcióra és dokumentumhamisításra.

- **Belső fenyegetések és ipari kémkedés**

Az ipari létesítményekben dolgozó munkaerő – szándékosan vagy gondatlanságból – jelentős biztonsági kockázatot hordozhat. A technológiai tudás (know-how) kiszivárgása vagy a biztonsági protokollok megsértése térben és szervezetenként is azonosítható sérülékeny pontokat eredményez.

4. Megelőző és reagáló mechanizmusok

- **Alternatív források**

A nyersanyagok és komponensek ellátási kockázatát csökkenti a több forrásból való beszerzés, a stratégiai készletek fenntartása, valamint a hosszú távú szerződések. Emellett fontos szerepe lehet a technológiai helyettesítőknek, például az NMC helyett az LFP alkalmazásának, amennyiben az adott alkalmazásban ez gazdaságilag és műszakilag elfogadható.

- **Lokális beszállítók bevonása**

A reziliencia növelésének egyik kulcsa a helyi beszállítói hálózat kiépítése. Ez nemcsak a szállítási kockázatokat csökkenti, hanem a regionális gazdasági beágyazottságot is erősíti. A lokális klaszterek támogatják a tudásmegosztást, a közös logisztikai megoldásokat és az ellátási lánc átláthatóságát.

- **Digitális ikerpárok és monitoring**

A modern gyárakban egyre fontosabb szerepet kapnak a digitális ikrek, amelyek a valós folyamatok virtuális mását jelentik. Segítségükkel modellezhető, hogyan reagálna a rendszer például egy energia-kimaradásra, egy elektrolit-szivárgásra vagy egy tűzesetre. Az IoT-alapú szenzorhálózatok és az integrált irányítási rendszerek valós idejű adatokat biztosítanak, amelyek támogatják a gyors döntéshozatalt és a kockázatok megelőzését.

- **Bűnözésföldrajzi értelmezés**

Az akkumulátorgyártás kriminális kockázati profilja nem értelmezhető elszigetelt események láncolataként; azok sokkal inkább egy komplex, térben és társadalmi kontextusban rögzített rendszert alkotnak. A bűnözésföldrajzi megközelítés rávilágít, hogy a jogsértések mintázata

szorosan korrelál az **ipari parkok és speciális gazdasági övezetek** fizikai elhelyezkedésével. Ezek a gyakran városhatáron kívül eső, de koncentrált értéket képviselő objektumok önmagukban is kriminogén vonzerővel bírnak, mivel a nagy kiterjedésű telephelyek és a periférikus elhelyezkedés nehezítheti a folyamatos, élőerős vagy technikai felügyelet hatékonyságát.

A sérülékenység másik kritikus dimenziója a **közlekedési és logisztikai infrastruktúrához** való kapcsolódás. Az akkumulátorgyártás nagy tömegű nyersanyagot és készterméket mozgat, így az üzemek szükségszerűen a transzeurópai folyosók, vasúti terminálok és kikötői csomópontok közelében létesülnek. Ezek a „logisztikai kapuk” egyben kriminális csomópontokként is funkcionálnak, ahol a szállítmányok deponálása vagy átrakódása során a bűnözői csoportok számára lehetőség nyílik a fizikai behatolásra vagy a szállítmányok manipulálására.

A földrajzi elemzés nem hagyhatja figyelmen kívül a **helyi társadalmi feszültségeket** sem. Egy óriásberuházás megjelenése egy kistérségben gyakran felborítja a helyi munkaerőpiaci egyensúlyt, munkaerőpiaci nyomást generálhat, és társadalmi ellenállást válthat ki, ami növeli a szabotázsakciók vagy a belső visszaélések kockázatát. Végezetül, az akkumulátoripar **határokon átnyúló gazdasági kapcsolatai** révén a kriminális kockázatok nemzetközivé válnak: a globális ellátási láncok mentén a különböző joghatóságok közötti ellenőrzési rések utat nyitnak a szervezett bűnözés számára, legyen szó stratégiai alapanyagok csempészetéről vagy digitális adathalászatról. E tényezők együttesen igazolják, hogy az ipari reziliencia nem csupán mérnöki, hanem térstratégiai kérdés is.

A nagy ipari beruházások környezetében megfigyelhető a bűnözési lehetőségek strukturális bővülése, amely indokolttá teszi a kriminális kockázatok integrálását az ipari reziliencia tervezésébe.

5. Következtetések

Az elemzés rámutat arra, hogy a kriminális fenyegetések kezelése nem csupán biztonsági kérdés, hanem közvetlen hatással van az ipari működés folyamatosságára és a vállalatok piaci pozíciójára is. Egy ellátási zavar vagy kriminális esemény esetén azok a vállalatok kerülhetnek kedvezőbb helyzetbe, amelyek előzetesen fejlesztették ellenállóképességüket, és képesek gyorsan alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez. Ilyen értelemben az ellenállóképesség nem pusztán a kockázatok csökkentésének eszköze, hanem versenyelőnyt biztosító tényezővé

válhat, amely válsághelyzetekben is lehetővé teszi a működés fenntartását és a piaci jelenlét megerősítését.

6. Ellátási lánc szintű ajánlások

Az ellátási lánc ellenállóképességét elsősorban a beszállítói kapcsolatok és a logisztikai rendszerek erősítésével lehet növelni.

- Diverzifikáción alapuló stratégia: minden kritikus alapanyag esetében legalább két, földrajzilag diverzifikált beszállítóval szükséges kapcsolatot fenntartani.
- Stratégiai készletezés: bizonyos kulcsanyagok (pl. LiPF₆, szeparátor fólia) esetében biztonsági készletek létrehozása, amelyek legalább 2–4 hét termelést képesek fedezni.
- Lokális beszállítói klaszterek: regionális beszállítók fejlesztése, közös logisztikai megoldások kiépítése.
- Szállítmánybiztonság: GPS-nyomkövetés, TAPA-minősített útvonalak, biztosítási megoldások.
- Ellátási lánc transzparencia: Battery Passport rendszer alkalmazása, amely biztosítja az anyagok eredetének nyomonkövethetőségét és minimalizálja a reputációs kockázatokat (pl. illegális bányászatból származó alapanyagok kiszűrése).

7. Összefoglalás

Az akkumulátorgyártás napjainkra a globális gazdaság egyik stratégiai iparágává vált. A villamos mobilitás, az energiatárolás és a digitalizált ipari folyamatok mind az akkumulátorokra építenek, így a gyárak nemcsak gazdasági, hanem társadalmi és környezeti szempontból is kulcsfontosságúak. A tanulmány célja az volt, hogy bemutassa az iparág komplex kockázati profilját, és egy olyan ellenálló képességi (reziliencia) keretrendszert dolgozzon ki, amely az üzemek és az ellátási lánc működésének biztonságát növeli.

A vizsgálatok rávilágítottak arra, hogy az akkumulátorgyárak ellenállóképességét egyszerre határozzák meg technológiai, ellátási, humán, környezeti és kiberbiztonsági tényezők. A legnagyobb sérülékenységek a veszélyes anyagok kezeléséhez (pl. LiPF₆, NMP), az energiaellátás folyamatos biztosításához, valamint a kritikus nyersanyagok geopolitikai koncentrációjához kötődnek. Emellett fontos kockázati dimenziót képviselnek a társadalmi elfogadottság és a kriminális fenyegetések (illegális bányászat, szállítmánylopások, zöldmosás).

A tanulmány eredményei alapján az ellenállóképesség növelésének leghatékonyabb eszközei az alábbiak:

- energiaellátás redundanciája (kettős betáplálás, tárolókapacitás),
- körforgásos gazdasági megoldások (újrahasznosítás, anyagvisszanyerés),
- lokális beszállítói klaszterek kialakítása,
- digitális ikerpárok és valós idejű monitoring rendszerek alkalmazása,
- a humán erőforrás folyamatos képzése és átképzése,
- kiberbiztonsági protokollok.

Összességében megállapítható, hogy az akkumulátorgyárak ellenálló képességének növelése nemcsak iparági, hanem társadalmi érdek is. A megfelelően kidolgozott Ellenálló Képességi Terv hozzájárul az ellátási lánc biztonságához, az energiafüggetlenséghez, a fenntartható fejlődéshez és a társadalmi elfogadottság erősítéséhez.

A tanulmányban bemutatott információk megerősítettek abban, hogy a reziliencia nem egyetlen beavatkozás eredménye, hanem az eltérő dimenziók összehangolt megerősítéséből születik. A körforgás és a megújuló energia jelentőségét, a magyarországi beruházások a regionális klaszterépítés reziliencianövelő hatását támasztották alá.

Felhasznált irodalom

- Bói L. (2015): Az utazó bűnözés és a sorozatbűncselekmények összefüggései. In: Gaál, Gyula; Hautzinger, Zoltán (szerk.) Modernkori veszélyek rendészeti aspektusai. Magyar Hadtudományi Társaság Határőr Szakosztály Pécsi Szakcsoport, Pécs, pp. 149-156.
- Bói L. (2016): Az utazó bűnözés kriminalisztikai aspektusai. In: Németh, Kornél (szerk.) I. Turizmus és Biztonság Nemzetközi Tudományos Konferencia, pp. 8-17.
- Éltető, A. (2024): Miért más? A magyar akkumulátorgyártás sajátos jellemzői: Jogi háttér, környezeti hatások. *Külgazdaság*, 68(7-8), 88-120.
- Liwanga, R. C. (2018). Child labor and migration: The exploitation of migrant children in the artisanal mines in the Democratic Republic of Congo. In *Research Handbook on Child Migration* (pp. 466-508). Edward Elgar Publishing
- Martonyi, J. (2018): Nyitás és identitás. Geopolitika, világkereskedelem, Európa. Iurisperitus Kiadó, Szeged
- P. Kiss, G., Szőke, K., & Novák, D. (2026): Az állam szerepe a globális kihívások között. *HITELINTÉZETI SZEMLE*, 25(1), 133-152.

Padányi, J. (2023): Kihívások, kockázatok, válaszok. *Hadtudomány*, 33(4), 130-136.

Thiel, C., Nijs, W., Simoes, S., Schmidt, J., van Zyl, A., & Schmid, E. (2016). The impact of the EU car CO₂ regulation on the energy system and the role of electro-mobility to achieve transport decarbonisation. *Energy Policy*, 96, 153-166.

Gyarmati Szabolcs r. hadnagy, előadó

Kaposvári Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztály

*gyarmati.szabolcs83@gmail.com***Dr. Sivadó Máté Ph.D. r. alezredes egyetemi docens**

Nemzeti Köszolgálati Egyetem

*sivado.mate@uni-nke.hu***AZ ISKOLAŐRI RENDSZER MAGYARORSZÁGON NEMZETKÖZI
ÖSSZEHASONLÍTÁSBAN: EGY EGYEDÜLÁLLÓ MODELL FÖLDRAJZI ÉS
KRIMINOLÓGIAI ELEMZÉSE****Absztrakt**

Jelen tanulmány a magyar iskolaóri rendszer átfogó, bűnözésföldrajzi szemléletű elemzését nyújtja nemzetközi összehasonlító keretben. A 2020-ban bevezetett magyar iskolaórség a rendórség sajátos jogállású munkavállalóiból álló, állandó iskolai jelenléte biztosító modell, amely világviszonylatban is egyedülálló. A kutatás kilenc ország – köztük az Egyesült Államok, Kanada, Románia, Németország, Törökország és Ausztrália – iskolai biztonsági rendszereit hasonlítja össze, különös tekintettel a földrajzi dimenziókra, a városi és vidéki környezet eltérő kihívásaira, valamint a területi egyenlőtlenségekre. Empirikus esettanulmányként a Somogy vármegyei iskolaóri rendszert vizsgálja kérdőíves felmérés alapján (n=47 iskolaór, n=17 intézmény), feltárva az aprófalvas településszerkezet és az alacsony népsűrűség sajátos hatásait. Az eredmények szerint a magyar modell a nemzetközi palettán „középutat” képvisel: erősebb jogkörrel rendelkezik, mint a nyugat-európai kapcsolattartói programok, de elkerüli az amerikai SRO-modell kriminalizáló hatásait. A tanulmány rámutat a település- és népességföldrajzi tényezők meghatározó szerepére az iskolai biztonság alakításában.

Kulcsszavak: iskolaórség; iskolai biztonság; bűnözésföldrajz; nemzetközi összehasonlítás; School Resource Officer; Somogy vármegye; területi egyenlőtlenségek

1. Bevezetés

Az iskolai erőszak megelőzése és kezelése a 21. század egyik legégetőbb közbiztonsági kihívása, amely földrajzi, társadalmi és kriminológiai dimenziókban egyaránt vizsgálendő. A köznevelési intézményekben megjelenő agresszió – legyen szó fizikai bántalmazásról, verbális zaklatásról vagy cyberbullying-ról – nem pusztán pedagógiai probléma, hanem olyan komplex jelenség, amely szoros összefüggésben áll a település- és népességföldrajzi adottságokkal, a szocioökonómiai háttérrel és az adott ország rendészeti kultúrájával (Na és Gottfredson, 2013; Nance, 2016).

A nemzetközi szakirodalom az elmúlt évtizedben egyre nagyobb figyelmet fordít az iskolai rendőri jelenlét kérdésére. Az Egyesült Államokban az ún. School Resource Officer (SRO) program az 1990-es évek óta működik, de hatékonysága és mellékhatásai – különösen a „school-to-prison pipeline” jelensége – intenzív tudományos vitát generálnak (ACLU, 2024; Fisher és Hennessy, 2016). Európában ezzel szemben a technológiai megoldásokat és a külső rendőri járőrözést részesítik előnyben, míg egyes országok – köztük Románia és Magyarország – sajátos, állami szervezésű iskolai biztonsági modelleket hoztak létre.

A magyar iskolaőri rendszer 2020 szeptemberi bevezetése egyedülálló kísérletet jelent a nemzetközi palettán: olyan modellt alkottak, amelyben a rendőrség speciálisan képzett, sajátos jogállású munkavállalói állandó jelenléttel biztosítják az iskolák rendjét. Jelen tanulmány célja ennek a modellnek a bűnözésföldrajzi szemléletű elemzése, nemzetközi összehasonlító keretben, különös tekintettel a földrajzi aspektusokra – a városi és vidéki környezet eltérő kihívásaira, a területi eloszlás kérdéseire és a regionális különbségekre.

A kutatás fő kérdései: (1) Milyen helyet foglal el a magyar iskolaőri modell a nemzetközi rendszerek között? (2) Hogyan befolyásolják a település- és népességföldrajzi tényezők az iskolaőri rendszer működését? (3) Milyen tanulságokat kínálnak az eltérő nemzetközi megközelítések a hazai gyakorlat számára?

2. Elméleti háttér: az iskolaőri rendszer Magyarországon

2.1. Jogszabályi keretek és intézményi háttér

Az iskolaőrség intézményét az Országgyűlés a 2020. évi LXXIV. törvénnyel hozta létre, amely az iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése érdekében összesen hat törvényt módosított és három új jogszabályt alkotott. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 10/C. §-a határozza meg az iskolaőr jogosítványait, amelyek sajátos, a hivatásos rendőri és a magánbiztonsági jogkörök között elhelyezkedő kompetenciákat tartalmaznak.

Az iskolaőr az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervvel munkaviszonyban álló személy, aki a Büntető Törvénykönyv alapján közfeladatot ellátó személynek minősül. Jogosítványai közé tartozik a felvilágosítás kérése, a biztonságot sértő személy felszólítása és igazoltatása, a tetten ért személy visszatartása a rendőr megérkezéséig, veszélyhelyzet elhárítása, valamint az intézmény területének lezárása. Kényszerítő eszközként testi kényszert, bilincset, vegyi eszközt és rendőrbotot alkalmazhat (27/2020. [VII.17.] BM rendelet).

2.2. Képzési rendszer

Az iskolaőrök 120 órás alapképzésen vesznek részt, amely három modulból áll: (1) pedagógiai és gyermekpszichológiai modul, (2) bűnmegelőzési és konfliktuskezelési modul, valamint (3) rendvédelmi felkészítés és gyakorlat (28/2020. [VII.17.] BM rendelet). A képzés ötévente kiegészítő továbbképzéssel egészül ki, amelyet az Iskolaőr Identitás program támogat. Ez a strukturált képzési rendszer lényeges megkülönböztető jegye a magyar modellnek a nemzetközi gyakorlathoz képest, ahol az iskolai rendőrök speciális felkészítése gyakran esetleges (Theriot, 2009; Martinez-Prather et al., 2016).

2.3. Szervezeti felépítés és irányítás

Az iskolaőrség irányítását az ORFK Bűnügyi Főigazgatóság Iskolapartnerségi Osztálya (IPO) végzi országos szinten, vármegyei koordinátorok és helyi koordinátorok közreműködésével. A rendszer hierarchikus felépítése és a SharePoint-alapú napi beszámolási kötelezettség centralizált kontrollt biztosít, ami szintén eltér a decentralizált amerikai SRO-modelltől (Canady et al., 2012).

2.4. A rendszer fejlődése számokban

A rendszer dinamikus növekedést mutat: 2020 szeptemberében 504 iskolaőr kezdte meg szolgálatát 491 intézményben, míg 2025 januárjára ez a szám 830 iskolaőrre és 933 intézményre emelkedett, 89%-os feltöltöttséget elérve. 2025. január 1-jétől a hatáskör kiterjesztésre került a gyermekotthonokra, a napközbeni gyermekfelügyeletre és a 18 év alattiak táboroztatására is (Hszt. 287/C. § [12] bekezdés).

3. Nemzetközi kitekintés: iskolai biztonsági modellek összehasonlító elemzése

3.1. Az észak-amerikai SRO-modell

Az Egyesült Államokban a School Resource Officer program a legismertebb iskolai rendőri jelenlét-modell, amelyet a National Association of School Resource Officers (NASRO) koordinál. Az SRO-k felesküdt rendőrtisztek, akik „triád” szerepkörben működnek: oktató, mentor és rendészeti tiszt egyszerre (Canady et al., 2012; Finn és McDevitt, 2005). Az amerikai iskolák több mint 42%-ában hetente legalább egyszer jelen van SRO (RAND Corporation, 2024).

Az SRO-modell hatékonysága azonban erősen vitatott. Egyes kutatások szerint csökkenti az erőszakos bűncselekményeket az iskolákban (Na és Gottfredson, 2013), más vizsgálatok viszont kimutatták, hogy drámaian növeli az alacsony súlyú, szubjektív megítélésű cselekményekért – például „rendbontásért” – történő letartóztatásokat (ACLU, 2024). Az ún. „school-to-prison pipeline” jelenség keretében az afroamerikai, latin-amerikai és őslakos diákok, valamint a fogyatékossgal élő tanulók aránytalanul nagy mértékben kerülnek kapcsolatba a büntető igazságszolgáltatással iskolai cselekmények miatt (Nance, 2016; Fisher és Hennessy, 2016). A 2017-2018-as tanévben az afroamerikai diákok a tanulói létszám 15,1%-át tették ki, de az iskolai letartóztatások 31,6%-át adták (IDRA, 2024).

A kanadai tapasztalatok különösen figyelemre méltóak a bűnözésföldrajz szempontjából. Torontóban, Ottawában és Peel régióban az SRO-programokat 2017-ben megszüntették a marginalizált csoportokra gyakorolt negatív hatások miatt, ami után a fegyverek, kések és bandatevékenység újbóli megjelenéséről számoltak be (Szabó, 2023). Ezzel szemben Edmonton és Vancouver az átmeneti felfüggesztés után traumainformált képzéssel kiegészítve újraindította programját (CBC News, 2026).

3.2. Európai modellek: eltérő filozófiák

Az európai megközelítés markánsan különbözik az észak-amerikaitól. A kontinens nyugati felén – Franciaországban, Németországban, Csehországban – nem alkalmaznak állandó iskolai rendőri jelenlétet. A biztonság megteremtése elsősorban technológiai eszközökkel (kamerarendszerek, mesterséges intelligenciával támogatott felügyeleti rendszerek, hozzáférés-szabályozás), külső rendőri járőrözéssel és kiberbiztonsági oktatással történik (Europe School and Campus Security Market, 2025; ENISA, 2024).

Németországban a hamburgi Cop4U program (2008–) 238 hivatásos rendőrt alkalmaz kapcsolattartóként iskolák mellett, de Greve (2024) kutatása kimutatta, hogy a pusztán jelenlét

nem elegendő – a program gyenge interakciót mutat a diákokkal, ami csökkenti a hatékonyságát. Ez fontos tanulság a magyar modell számára, ahol az állandó jelenlét mellett az aktív kapcsolattartás is hangsúlyos.

Románia 2020 szeptemberében hozta létre a *Politia Siguranta Scolara* (Iskolai Biztonság Rendőrsége) szervezetet, amely hivatásos rendőrtiszteket delegál az iskolák körzeteihez. A román modell nem állandó iskolai jelenlétet biztosít, hanem körzeti felügyeletet, intenzív járőrözést és prevenciós kampányokat (MAI, 2025). A 2024-2025-ös tanévben 27%-os csökkenést jelentettek az iskolai bűncselekmények számában, az erőszakos cselekmények több mint 30%-kal estek vissza.

Törökország négykategóriás, kockázatalapú rendszert alkalmaz, amelyben az iskolákat biztonsági besorolás szerint osztályozzák, és ennek megfelelően kapnak civil ruhás rendőrt, biztonsági őrt, vagy mindkettőt (Szabó, 2023). Ez a differenciált megközelítés racionális erőforrás-elosztást tesz lehetővé, de nélkülözi a magyar modell állandó, személyes jelenlétét.

3.3. Az ausztrál többrétegű rendszer

Ausztrália technológiaközpontú megközelítése közelebb áll az európai modellekhez, mint az észak-amerikaihoz. Queensland államban többrétegű rendszer működik: School Based Police Officer (SBPO), School Support Officer (SSO) és az Adopt-a-Cop önkéntes program (1985–) egymást kiegészítve biztosítják a biztonságot (Fajkis, 2023). Új-Dél-Walesben a School Liaison Police (SLP) összekötő rendőrök oktatási programokat tartanak és szorosan együttműködnek a tantestülettel. Az ausztrál iskolákban egyre elterjedtebbek a mesterséges intelligenciával támogatott kamerarendszerek, amelyek képesek valós idejű fegyverfelismerésre és automatikus vészhelyzeti riasztásra (Omnilert, 2025).

3.4. A magyar modell egyedisége a nemzetközi palettán

Az összehasonlító elemzés alapján megállapítható, hogy a magyar iskolaőri rendszer egyedülálló szintézist valósít meg: az észak-amerikai SRO-modell állandó jelenléti elvét ötvözi egy centralizált, állami alkalmazotti struktúrával, miközben a jogköröket tudatosan korlátozza. A magyar iskolaőr nem hivatásos rendőr (szemben a román, amerikai vagy ausztrál modellel), de több mint magánbiztonsági őr – sajátos, „középutas” jogállással rendelkezik. A standardizált 120 órás képzés, a pedagógiai és pszichológiai modulokkal, szintén megkülönbözteti a legtöbb nemzetközi modelltől, ahol a speciális felkészítés gyakran hiányzik vagy esetleges.

A földrajzi dimenzió tekintetében is sajátos a magyar helyzet. Míg az Egyesült Államokban és Ausztráliában a város-vidék dichotómia elsősorban a biztonsági technológia elérhetőségében és a rendőrségi reakcióidőben jelenik meg, addig Magyarországon a településszerkezeti adottságok – különösen az aprófalvas jelleg és a városhiányos térségek – közvetlenül befolyásolják az iskolaóri hálózat szervezését. A Bulgáriában és Szerbiában tapasztalt, rendszert nélkülöző állapot arra utal, hogy a kelet-közép-európai régióban a magyar kezdeményezés úttörő jellegű.

4. Somogy vármegyei esettanulmány: területi jellemzők és empirikus eredmények

4.1. Földrajzi-demográfiai kontextus

Somogy vármegye az ország déli részén, a Dél-Dunántúl régióban helyezkedik el, Baranya és Tolna vármegyékkel határosan. A vármegye bűnözésföldrajzi szempontból releváns területi jellemzői a következők: népessége 2022-ben 293 470 fő volt, ami az ország népességének mindössze 3,06%-a (14. hely a vármegyék sorában). A 48 fő/km²-es népsűrűség a legalacsonyabb a vármegyék között, ami alapvetően meghatározza az iskolaóri rendszer működési feltételeit.

A településszerkezet kedvezőtlen: a 246 település átlagos népessége mindössze 1193 fő. Az aprófalvas jelleg különösen Belső-Somogyra jellemző – 128 település népessége nem éri el az 500 főt. A városi népesség aránya 51,5%, ami jóval elmarad az országos 70,16%-os átlagtól, így Somogy funkcionális értelemben városhiányos vármegye. A székhelyen, Kaposváron 59 397 fő él (a vármegye lakosságának 20,2%-a), a további 15 városban 91 775 fő (31,27%), míg a népesség 48,53%-a községi, nagyközségi településeken lakik.

Ez a településföldrajzi háttér sajátos kihívásokat teremt az iskolaóri rendszer számára: a sok kis település szétszórt feladatellátási helyeket jelent, a közlekedési távolságok nagyobbak, és az egyes iskolák tanulólétszáma alacsonyabb, mint az urbánus térségekben.

4.2. Oktatási trendek és az iskolaórság kontextusa

Az általános iskolák száma Somogy vármegyében a 2020/2021-es tanévtől a 2023/2024-es tanévig 4,48%-kal csökkent (134-ről 128-ra), ami meghaladja az országos 1,69%-os fogyást. A pedagógusok létszáma 4,81%-kal esett (2369-ről 2255 főre), szintén az országos 3,52%-os csökkenést meghaladóan. Az egy pedagógusra jutó tanulók száma 3,37%-kal nőtt, szemben az országos 1,73%-os emelkedéssel. Ezek az adatok azt jelzik, hogy a pedagógusok leterheltsége

Somogy vármegyében az országos átlagnál gyorsabban növekszik, ami az iskolaórség megerősítő szerepét még fontosabbá teszi.

A Somogy vármegyei iskolaóri rendszer fejlődése tükrözi az országos dinamikát: 2020 szeptemberében 45 iskolaór kezdte meg szolgálatát, 2022-re ez a szám 37 főre csökkent (mélypont), majd 2025 januárjára 57 főre emelkedett. A programban részt vevő intézmények száma 36-ról (2021/2022) 63-ra (2024/2025) nőtt. Figyelemre méltó demográfiai sajátosság, hogy a somogyi iskolaóri állomány körében a férfiak aránya közel 75%, szemben az országos 50-50%-os megoszlással, és a 30 év alattiak aránya kétszerese az országos átlagnak.

4.3. Az empirikus kutatás módszertana és eredményei

A kutatás kérdőíves felmérésen alapult, amelyet két célcsoport körében végeztünk: (1) Somogy vármegyei iskolaörök (n=47) és (2) a programban részt vevő oktatási intézmények (n=17 a 62-ből, 27,4%-os kitöltési arány). A kérdőíveket Google Űrlap segítségével készítettük, kiegészítve az ORFK és a Somogy Vármegyei Rendőr-főkapitányság statisztikai adataival.

Elégedettség és munkakörülmények. Az iskolaörök döntő többsége elégedett (20 fő) vagy nagyon elégedett (17 fő) munkakörével. A képzéseket 27 fő nagyon hasznosnak, 11 fő hasznosnak értékelte. A közvetlen parancsnokok szakmai támogatásával 35 fő teljes mértékben elégedett.

Biztonságérzet. A 47 válaszadóból 42 biztonságosnak vagy teljesen biztonságosnak érzi iskoláját. 38 fő szerint az iskolaórség hozzájárul az iskolák biztonságához, 30 fő jelentős javulást, 17 fő kismértékű javulást érzékel a bevezetés óta.

Incidensek és beavatkozások. Az incidensek gyakorisága mérsékelt: 22 fő havonta 1-2 alkalommal, 8 fő hetente többször, 4 fő naponta avatkozik közbe, 6 fő pedig egyáltalán nem tapasztalt beavatkozást igénylő helyzetet. A leggyakoribb incidenstípus a szóbeli agresszió (valamennyi válaszadó találkozott vele), amelyet a fizikai agresszió követ (26 fő). Drog- vagy alkoholfogyasztás gyanúja mindössze egy esetben merült fel.

Kapcsolatok minősége. A diákokkal való kapcsolatot 20-20 fő értékelte jónak, illetve kiválónak – egyetlen válaszadó sem minősítette rossznak. A tantestületi támogatottságot 36 fő jónak vagy kiválónak érzékeli. A szülőkkel való kapcsolat vegyesebb képet mutat: bár a többség (30 fő) pozitív tapasztalatokról számolt be, szélsőségesen alacsony értékelések is megjelentek.

Felkészültségi hiányosságok. A kutatás feltárt egy kritikus területet: 26 fő nem érzi magát felkészültnek a mentális problémákkal küzdő diákok kezelésére, ami korunk egyik

legjelentősebb kihívására hívja fel a figyelmet. Emellett 11 fő a fizikai konfliktusok, 9 fő a drog- és alkoholfogyasztás felismerése terén jelez bizonytalanságot.

Az intézmények visszajelzései. A 17 válaszadó intézmény közül 35,3% jelentős javulást, 29,4% javulást érzékel a biztonságban az iskolaór megjelenése óta. A diákok fegyelmezettségének növekedését 76,5% jelezte – egyetlen intézmény sem számolt be romlásról. A legfontosabb preventív tényezőként 9 iskola a hatékony kommunikációt, 2 iskola az iskolaór pusztá jelenlétének visszatartó erejét nevezte meg. Az összes válaszadó intézmény ajánlaná más iskoláknak az iskolaőrök alkalmazását.

5. Következtetések és javaslatok

5.1. A magyar modell pozicionálása

Az elvégzett összehasonlító elemzés alapján a magyar iskolaóri rendszer egyedülálló pozíciót foglal el a nemzetközi mezőnyben. A modell három olyan jellemzőt egyesít, amelyek együttese sehol máshol nem található meg: (1) a rendőrség szervezetébe integrált, de nem hivatásos rendőri jogállás; (2) standardizált, pedagógiai és pszichológiai modulokat tartalmazó speciális képzés; (3) állandó, személyes jelenlét az oktatási intézményekben.

Ez a „középutas” megközelítés tudatosan kerüli az amerikai SRO-modell buktatóit. Az iskolaőr nem rendelkezik letartóztatási joggal és lőfegyverrel, így minimalizálódik a „school-to-prison pipeline” veszélye – az a jelenség, amely az Egyesült Államokban a kisebbségi diákok szisztematikus kriminalizálásához vezet (ACLU, 2024; Nance, 2016). Ugyanakkor a magyar modell jogkörei meghaladják a nyugat-európai kapcsolattartói programok (például a hamburgi Cop4U) lehetőségeit, biztosítva a hatékony beavatkozás képességét.

5.2. A földrajzi dimenzió jelentősége

A Somogy vármegyei esettanulmány egyértelműen demonstrálja, hogy a település- és népességföldrajzi tényezők meghatározó szerepet játszanak az iskolai biztonsági rendszerek működésében. Az aprófalvas településszerkezet, az alacsony népsűrűség és a városhiányos jelleg speciális kihívásokat teremt: a szétszórt feladatellátási helyek, a nagyobb közlekedési távolságok és a kisebb iskolai egységek más típusú szervezést igényelnek, mint az urbánus környezet koncentrált intézményrendszere (Mátyás et al. 2020).

Ez a megfigyelés összhangban áll a nemzetközi szakirodalom megállapításaival. A vidéki iskolák a földrajzi elszigeteltség és a korlátozott erőforrások miatt más típusú biztonsági kihívásokkal szembesülnek, mint a városi intézmények: a hosszabb rendőrségi reakcióidő, a

mentálhigiénés szolgáltatások korlátozott elérhetősége és a szűkösebb infrastruktúra mind befolyásolja a biztonság szintjét (Agile Education Marketing, 2024; RAND Corporation, 2024).

5.3. Javaslatok

Az elemzés alapján az alábbi javaslatokat fogalmazzuk meg:

- (1) Területi differenciálás: a török modell kockázatalapú kategorizálásából kiindulva érdemes lenne a magyar iskolaári rendszer erőforrás-elosztását a településföldrajzi sajátosságokhoz igazítani. Az aprófalvas térségekben alternatív megoldások – például több intézményt ellátó „körzeti iskolaőr” – növelhetnék a hatékonyságot.
- (2) Mentálhigiénés képzés bővítése: az empirikus kutatás legkritikusabb eredménye, hogy az iskolaőrök többsége nem érzi magát felkészültnek a mentális problémákkal küzdő diákok kezelésére. A 120 órás alapképzés pszichológiai moduljának bővítése, illetve rendszeres szupervízió bevezetése indokolt.
- (3) Nemzetközi tapasztalatok folyamatos monitorozása: a kanadai példa – ahol a program megszüntetése a helyzet drámai romlásához vezetett – és a német Cop4U tapasztalata – ahol a passzív jelenlét nem volt elegendő – egyaránt fontos tanulságokat kínálnak a magyar rendszer számára.
- (4) Vármegyék közötti összehasonlító kutatás: a jelen tanulmány Somogy vármegyére fókuszál; szükséges lenne a vizsgálat kiterjesztése más, eltérő településszerkezetű vármegyékre (például Budapest, Pest vármegye, Hajdú-Bihar), hogy a területi különbségek szisztematikusan feltárhatók legyenek.
- (5) A diákok és szülők perspektívájának bevonása: jogi korlátok miatt a jelen kutatás nem vizsgálhatta közvetlenül a tanulók véleményét; jövőbeli kutatásokban – megfelelő etikai engedélyekkel – ez a szempont pótlendő.

Összességében a magyar iskolaári rendszer öt éves működése alatt bizonyította életképességét. A modell nemzetközi kontextusba helyezése rávilágít arra, hogy az iskolai biztonság megteremtésére nincs univerzális recept – az egyes országok megoldásait a helyi jogi keretrendszer, a rendészeti hagyományok, a társadalmi elvárások és nem utolsósorban a földrajzi adottságok formálják. A magyar megközelítés, amely az állandó jelenlétet korlátozott jogkörökkel és célzott képesséssel ötvözi, tanulságos modellt kínál a régió országai számára is

Felhasznált irodalom

- ACLU (2024). School-to-Prison Pipeline. American Civil Liberties Union.
<https://www.aclu.org/issues/juvenile-justice/school-prison-pipeline>
- Agile Education Marketing (2024). Inner-city vs rural schools: Challenges, priorities, and strategic outreach. <https://agile-ed.com/resources/inner-city-vs-rural-schools/>
- Canady, M., James, B. & Nease, J. (2012). To Protect and Educate: The School Resource Officer and the Prevention of Violence in Schools. National Association of School Resource Officers.
- CBC News (2026). EPSB review of new school resource officer program largely positive. <https://www.cbc.ca/news/canada/edmonton/new-school-resource-officer-program-epsb-report>
- ENISA (2024). Cybersecurity education initiatives in Member States. European Union Agency for Cybersecurity.
- Europe School & Campus Security Market (2025). Market Overview. LinkedIn.
- Fajkis T. (2023). Ausztrál iskolai biztonsági rendszerek összehasonlító elemzése. [Kézirat].
- Finn, P. & McDevitt, J. (2005). National Assessment of School Resource Officer Programs: Final Project Report. National Institute of Justice.
- Fisher, B. W. & Hennessy, E. A. (2016). School Resource Officers and Exclusionary Discipline in U.S. High Schools: A Systematic Review and Meta-analysis. *Adolescent Research Review*, 1(3), 217-233.
- Greve, S. (2024). Evaluierung des Cop4U-Programms in Hamburg: Herausforderungen der schulischen Polizeipräsenz (kutatói jelentés)
- Gyarmati Sz. (2025). A Somogy Vármegyei Rendőr-főkapitányság iskolaőri rendszerének elemzése (Szakdolgozat). Nemzeti Közszerzői Egyetem, Budapest
- IDRA (2024). The Facts about School-Based Police. Intercultural Development Research Association.
- MAI (2025). Siguranta scolara - o prioritate pentru MAI. Ministerul Afacerilor Interne. <https://pentrupatrie.mai.gov.ro/siguranta-scolara/>
- Martinez-Prather, K., McKenna, J. M. & Bowman, S. W. (2016). The Impact of Training on Discipline Outcomes in School-based Policing. *Policing: An International Journal*, 39(3), 478-490.

- Mátyás, Szabolcs – Németh, József – Ritecz, György (2020): A turizmusbiztonság társadalmi és gazdasági összefüggéseinek statisztikai vizsgálata. TERÜLETI STATISZTIKA 60(5): 567-580
- Na, C. & Gottfredson, D. C. (2013). Police Officers in Schools: Effects on School Crime and the Processing of Offending Behaviors. *Justice Quarterly*, 30(4), 619-650.
- Nance, J. P. (2016). Students, Police, and the School-to-Prison Pipeline. University of Florida Levin College of Law Research Paper, 16-7.
- Omnilert (2025). Top School Security Systems. <https://www.omnilert.com/blog/top-school-security-systems>
- RAND Corporation (2024). The reality of school safety in America. https://www.rand.org/pubs/research_reports/RRA3930-2.html
- Szabó K. (2023). Iskolai biztonsági rendszerek nemzetközi összehasonlítása. [Szakdolgozat].
- Theriot, M. T. (2009). School Resource Officers and the Criminalization of Student Behavior. *Journal of Criminal Justice*, 37(3), 280-287.
2020. évi LXXIV. törvény az iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése érdekében szükséges egyes törvénymódosításokról.
1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (Rtv.), 10/C. §.
- 27/2020. (VII.17.) BM rendelet az iskolaőrökről.
- 28/2020. (VII.17.) BM rendelet az iskolaőrök képzéséről.
- 19/2020. (IX.10.) ORFK utasítás az iskolaőri szolgálat ellátásának szabályairól.

Márkus Mária Ph.D. hallgató, szociológus, kriminológus

Nemzeti Közszerológati Egyetem

*markusmaria0308@gmail.com***EGY TÁRSADALMI (KISEBBSÉGI) CSOPORT TÉRHASZNÁLATA
EGY TELEPÜLÉSEN, VÁROSRESZEN BELÜL****Absztrakt**

A tanulmány a magyarországi roma népesség lakhatási körülményeit és térbeli elkülönülésének folyamatait vizsgálja. A szerző rávilágít, hogy a cigányság jelentős része deprivált helyzetéből adódóan kedvezőtlen infrastrukturális feltételek között él, amely szorosan összefügg a területi szegregációval. Az elemzés áttekinti a történeti előzményeket a hagyományos telepektől a szocialista korszak kényszertelepítésein és a CS-lakásprogramon keresztül a jelenkori etnikai gettók kialakulásáig. Külön kitér a lakásállomány minőségi különbségeire, hangsúlyozva a roma többségű települések előregedett épületállományát és alacsony komfortfokozatát. Esettanulmányként mutatja be a ferencvárosi „Dzsumbuj” felszámolását, amely példázza a szociális városrehabilitáció nehézségeit és a lakók áthelyezésének társadalmi feszültségeit. Az adatok alapján a rendszerváltás óta ugyan történt némi javulás, az országos átlagtól való elmaradás azonban továbbra is markáns marad. Az írás megállapítja, hogy a lakhatási szegénység mérséklése csak komplex, a foglalkoztatást és a fizikai rehabilitációt ötvöző integrált programokkal érhető el. A tanulmány végül hangsúlyozza, hogy a szegregáció nem csupán lakhatási, hanem súlyos népegészségügyi és társadalmi mobilitási kockázatokat is hordoz.

Kulcsszavak: kisebbség, térbeliség, bűnözésföldrajz, településföldrajz

1. A roma lakosság településen belüli térbeli elkülönülése és lakhatási körülményei

A hazai roma lakosság lakhatási helyzetének problémaköre jól ismert, ami szorosan kapcsolódhat ahhoz a tényhez, hogy több területi szinten is megfigyelhető a cigány származású népesség földrajzi elkülönülésének, azaz szegregálódásának a folyamata. A roma népesség jelentős része deprivált és marginalizált helyzetéből fakadóan kedvezőtlen lakhatási körülmények között él.

A magyarországi roma népesség területi elhelyezkedését illetően az északkelet- és délnyugat-magyarországi koncentráció fedezhető fel (Pásztor–Pénzes 2018, Kocsis–Tátrai 2021). A roma népesség lélekszámának növekedési ütemét meghaladó létszámarány-változás is ezeket a területeket érinti elsősorban (Pénzes et al. 2018).

A roma lakosság az elmúlt évszázadokban gyakran élt a települések központi belterületén kívül telepszerűen elkülönülve (Herrmann 1895). A községekben élő cigányság több mint kétharmada telepeken lakott az 1971-es felmérés szerint (Kemény 1976).

Az 1970-es években a telepek részben spontán módon keletkezett hagyományos, részben mesterségesen létrehozott új településrészek voltak. A magyar anyanyelvűek telepei általában a települések szélén helyezkedtek el, a cigány és a román anyanyelvűek telepei többnyire a településtől távol, sokszor négy-öt kilométer távolságban. Eredetileg a romungro cigány telepek is távol feküdtek a községektől, a terjeszkedő falu azonban fokozatosan elérte, sőt sok helyen körülvette a telepet (Kemény et al. 2004). Ebben a helyzetben indult meg komoly változás az 1960-as évektől, amikor a korábban telepszerűen, kifejezetten rossz lakhatási körülmények között élő cigány családokat üresen álló ingatlanok vásárlására, illetve az úgynevezett CS- (csökkent értékű és komfortfokozatú) lakásokba költözésre ösztönözték központi döntések útján. A folyamat a tanácsi rendszer döntési mechanizmusain keresztül a cigányság szerepkör nélküli falvakba való koncentrációjához vezetett (Ladányi 2012), valamint több alkalommal is a szegregált cigánytelepek újratermelését eredményezte (Váradi–Virág 2015), amelyekből a 2010-es évek elején több mint ezerhatszázat tartottak nyilván (Bernát 2014). A CS-lakás program közel huszonöt éves fennállása alatt jelentős eredményeket produkált, azonban a kimutatások mögött meghúzódó valóság jóval kedvezőtlenebb képet mutatott. Kemény Istvánék is rávilágítottak a kényszertelepítések hiábavalóságára, közösségromboló hatására, valamint a különböző devianciák felerősödésére (Hajnáczky 2018).

A nem roma lakosság elköltözésével kibontakozó népességcsere pedig települési szintű szegregálódást indított meg (Ladányi–Szelényi 2004), és az így kialakuló etnikai gettók más minőséget teremtenek a cigányság életében, mivel ezután már nemcsak a falun belül élnek elszigetelten, hanem maga a település válik elszigeteltté (Virág 2006). A kedvezőtlen lakhatási körülmények és az ártalmaknak való nagyobb mértékű kitettség az érintett népesség egészségi állapotára is kihat, ami a depriváción keresztül (Koós 2015) növekvő morbiditási és mortalitási kockázatot jelent (Ádány et al. 2018).

Az ingatlanpiac markáns különbségei élesedő szakadékot képeznek a lecsúszó területek és a fejlettebb térségek között (Pósfai–Nagy 2017), ami egyre nehezebbé teszi az ilyen térségekből való elköltözést, az onnan való felemelkedés lehetőségét (Ladányi–Virág 2009). A roma lakosság életkörülményei jellemzően rosszabbak, mint a nem cigány lakosság átlagos viszonyai (Cserti Csapó 2018). Ennek összetevőiről átfogóbb képet nyújtanak a nagymintás szociológiai felmérések (Kemény et al. 2004), illetve a települési esettanulmányok is (Fónai-Vitál 2008, Süli-Zakar et al. 2013). Szintén erre irányítják a figyelmet az egzakt népszámlálási adatokon alapuló szegregátumlehatárolások az integrált városfejlesztési, illetve településfejlesztési stratégiák részeként. Egyértelműnek tűnik az összefüggés, miszerint a legrosszabb életkörülmények és lakhatási viszonyok ott jellemzőek, ahol a cigányság éles területi szegregációja figyelhető meg (Váradi–Virág 2014, Péntes 2016, Pásztor–Péntes 2018). Ezek a jellemvonások a települési adatok alapján is megjelennek, ugyanakkor lényegesen kevésbé élesen jelentkeznek, mint a kifejezetten hátrányos helyzetű szegregátumokban.

2. A lakásállományok jellemzői

Országos összesítésben a lakások építésének csúcsideje az 1970-es évtizedben volt. Az adatok alapján egyértelműen látszik, hogy a legrégebben épült lakásállománnyal a nagyobb roma népességarányú települések rendelkeznek, ami a korlátozottabb anyagi lehetőségek mellett előregedett épületeket is jelent.

A helyzet a 2010-es években sem javult: míg országosan a lakásállomány mintegy 3,1%-a épült, addig a 20% feletti roma népességarányú településeken ez az 1%-ot sem érte el. A roma többségű településeken az arány 0,5% alatti.

A roma lakosságra jellemzőbb fiatalosabb korstruktúra és nagyobb létszámú háztartások következménye, hogy a szobaszámra vetített lakók száma magasabb, ami a településcsoportokon belül határozottan mutatja ezt az összefüggést. A két népszámlálási időszak alapján az is látszik, hogy mindenhol csökkenő értékek figyelhetők meg, azonban a magasabb roma népességarányú településeken kisebb ennek mértéke.

A vízöblítéses vécével ellátott lakások aránya fontos mérőszám mind az egyéni higiénia és életminőség, mind a lakások infrastrukturális felszereltsége szempontjából. A roma többségű települések alig több mint felében volt vízöblítéses vécé a 2001-es népszámlálás idején. Ez az érték emelkedett 2011-re, de így is több mint húsz százalékponttal elmaradt az országos átlagtól.

2001-ben a lakások komfortfokozat szerinti megoszlásában a 15%-ot sem érte el az összkomfortos lakások aránya a roma többségű településeken, ez országosan már az 50%-ot közelítette. 2011-re az előbbi érték 20% fölé kúszott, de az elmaradottságot egyértelműen jelzi, hogy az országos érték több mint tíz százalékponttal 60% közelébe emelkedett. 2011-ben az említett településcsoportban komfort nélkülinek minősült a lakásállomány negyede, miközben az országos arányszám 6% alá zsugorodott.

2.1. A Dzsumbuj

A Dzsumbuj néven elhíresült, a IX. kerületi Illatos út és a Gubacsi út sarkánál lévő ingatlanokat 1937-1938-ban építették azzal a céllal, hogy a környéken felszámolt nyomornegyed lakói emberhez méltó körülmények között élhessenek. A 28 és 50 négyzetméteres, komfort nélküli szükséglakások állapota folyamatosan romlott, a '80-as évek állami lakásprogramjainak köszönhetően pedig a korábbi lakók körülbelül fele elhagyta lakásait. Ezt követően újabb és újabb elszegényedett családok költöztek be az egyre lelakottabb lakásokba, a jelenséget sokan a nyomor körforgásaként jellemezték. Egy 2005-ös jelentés úgy fogalmazott: a Dzsumbuj, mint egyedi szubkultúra koncentrálja, tartósítja és újratermeli a nyomort.

A főváros a VIII., a IX. és a X. kerület részvételével 2005-ben indított egy szociális városrehabilitációs programot, melynek célja a kőbányai Bihari úti telep, a józsefvárosi Magdolna negyed és a ferencvárosi Dzsumbuj „építészeti és szociális rehabilitációja” lett volna. Utóbbi esetben ez viszont a kezdetektől az épületek bontását és a lakók más önkormányzati bérlakásokba való áthelyezését jelentette, habár cél volt, hogy az ott élők 70 százaléka „helyben maradjon”.

2.2. A lakóházak

A három Illatos úti épület fizikailag nem volt annyira rossz állapotban, hogy mindenképp bontásra ítéljék. A körülmények viszont, vagyis a gyártelepi, a várostól minden szempontból elszigetelt környezet, az üzletek hiánya már-már élehetlenné tették a Dzsumbujt, ezért döntöttek a kiürítése mellett. Eredetileg azt remélték, hogy egy-egy épületet két év alatt tudnak majd kiüríteni, 2006-ban viszont már úgy számoltak, hogy csak 2015-re tűnhet el a nyomortelep. A kitelepítéseket már az első évben botrányok kísérték: önkényes beköltözők tizenkét már lezárt lakást feltörték, amit az akkori polgármester elfogadhatatlannak tartott. A

kiürített lakásokat mindennap biztonsági szolgálat ellenőrizte, egyes folyosókat ráccsal zártak le, máshol befalazták a lakásokat.

A Dzsumbuj-program megvalósításáról szóló szándéknyilatkozatot 2005 szeptemberében írta alá a kerület, a főváros és az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium. Utóbbi tárcavezetője, Göncz Kinga viszont már decemberben bejelentette: azonnal felfüggeszti a projektben való együttműködését. A miniszter indoklása szerint a partnerek a közigazgatás, különösen a gyámügyi igazgatás szabályaival legalizálták minden szakmai és etikai normát sértő eljárásaikat. A miniszter az aggályos eljárások közé sorolta a kilakoltatásokat, a családok szétválasztását, az anya és csecsemőjének elválasztását.

A kiköltöztetett családoknak előbb cserelakásokat ajánlottak fel, ha ezeket nem fogadták el, akkor a nagyobb, összenyitott lakásokért 8-9 millió forintot, a kisebbekért pedig körülbelül 5 millió forint készpénzt kaphattak. Míg 2010 előtt a kitelepülők részére más kerületekben is ajánlottak fel cserelakásokat, a 2010-zel kezdődő ciklusban a kiköltözők már mind IX. kerületi ingatlanokban kaptak helyet. Ferencváros az új ciklusban rehabilitációra évi 1,5 milliárdot kapott a fővárostól, amiből körülbelül félmilliárdot lakásvásárlásra lehetett volna fordítani, de helyette kerületi bérlakásokban biztosítottak helyet a kitelepítetteknek. A csereingatlanok kiválasztásánál az volt az elv, hogy legalább egy szempontból jobbak legyenek az otthagytott lakásnál: komfortfokozatban, méretben, szobaszámban, megközelíthetőségben. A 2009-es számokon ez a törekvés látszott is: míg az eredeti lakások 36 százaléka volt komfort nélküli, az új lakásoknak már csak 2 százaléka tartozott ebbe a kategóriába, a komfortos lakások aránya pedig 50-ről 85 százalékra nőtt. A cserelakásba költözők leginkább a megnövekedett rezsizsámlák miatt panaszkodtak: 29 százalékuk érezte úgy, hogy emiatt a korábbihoz képest romlott a helyzete, 64 százalék viszont javulást érzékelt.

3. Összegzés

A magyarországi romák lakhatási körülményei jellemzően rosszabbnak számítanak az országos átlagnál. A cigányság területi szegregálódásának különböző formái miatt a helyzet a nagy arányban roma népességű kistelepüléseken a leghátrányosabb. A kutatások egyértelműen rámutattak a roma lakosság települési arányszámainak tükrében megjelenő jelentős különbségekre, amelyek meghatározzák a lakhatási viszonyokat és a lakások felszereltségét. A rendszerváltás óta tartó időszakban összességében jelentős felzárkózás mutatkozik ezen a téren, de még mindig kiemelkedő egyenlőtlenségek figyelhetők meg. Különösen a többségében romák lakta települések helyzete tekinthető

elmaradottnak. A lakhatási helyzet érdemi javítása a foglalkoztatási viszonyok előmozdításával, valamint a települések, településrészek célzott fejlesztésével, fizikai és szociális rehabilitációjával valósítható meg, komplex és integrált programok segítségével.

4. Zárszó

A bűnözés Budapesten mindig is jelen volt, és valószínűleg a jövőben sem menekülhetünk előle. A bulinegyedhez kapcsolódó helyszíneken elsősorban közterületi bűncselekmények, garázdaságok vagy személy elleni erőszakos bűncselekmények fordulnak elő, amelyek okai a szórakozóhelyek jelenlétével is összefüggenek. A további kerületekben a betörések, rablások, lopások, tulajdon elleni szabálysértések, illetve az alkohol- vagy drogfogyasztással kapcsolatba hozható bűncselekmények kerülnek inkább előtérbe.

A Dzsumbuj nem egyedülálló képződmény, csupán az egyik jelképe volt a nagyvárosi nyomornak, több mint hét évtizeden keresztül. A korábban a Dzsumbuj területén élő, mélyszegénységben tengődő emberek talán a lakhelyváltással reményt kapnak egy új, boldogabb életre, ahol a kirekesztettség, munkanélküliség, aluliskolázottság már csak régről ismert kifejezésekké válnak. A pozitív jövőkép ígérete, a gazdasági és kulturális felzárkóztatás, és a többségi társadalom támogatása segítheti a mélyszegénységi létből és a diszkrimináció együttes hatásából kialakult lélektani és fizikai tényezők lerombolását.

Felhasznált irodalom

Ambrus Péter (1988): A Dzsumbuj. Magvető Kiadó, Budapest

Ádány Róza – Juhász Attila – Nagy Csilla (2018): A rosszindulatú daganatos betegségek morbiditási és mortalitási kockázatának eloszlása hazánkban a deprivációval összefüggésben, Magyar Belorvosi Archívum, 71(5): 244–256.

Bernát Anikó (2014): Leszakadóban: a romák társadalmi helyzete a mai Magyarországon, in Kolosi Tamás – Tóth István György (szerk.): Társadalmi riport, Budapest, TÁRKI, 246–267.

Csatári Károly – Lippai Zsolt – Nagy Tamás – Regényi Kund (2023): A budapesti bulinegyed vizsgálata a magán- és közbiztonság szempontjából. In: Belügyi Szemle, 71(2 ksz): 29-46. (<https://doi.org/10.38146/BSZ.SPEC.2023.2.2>)

Cseke Balázs (2018): A nyomor szenzációja. A „Dzsumbuj” stigma a médiában. In: Médiakutató, 18(3): 7-19.

- Cserti Csapó Tamás (2018): Elillant évtized III. A cigány, roma csoportok társadalmi integrációjának alakulása a lakhatási körülmények terén a kelet-közép-európai régió országaiiban a Roma Integráció Évtizede eredményeinek tükrében, *Romológia*, 6(1): 110–134.
- Farkas Zsombor (2018): Búcsú a cigányteleptől? In: *Esély – Társadalom- és szociálpolitikai folyóirat*, 29(1): 42-66.
- Fónai Mihály – Vitál Attila (2008): A tiszavasvári magyarcigány és oláh-cigány lakosság szociális helyzete és egészségi állapota, *A Falu*, 23(4): 63–82.
- Garamvölgyi Annamária (2005): Kísérletek a Dzsumbuj környezeti és szociális problémáinak a kezelésére. In: Balogh Péter (szerk.): *Helyi fenntarthatósági esettanulmányok, Környezettudományi Központ Alapítvány, Budapest*, pp. 17-31.
- Herrmann Antal (szerk.) (1895): *A Magyarországon 1893. január 31-én végrehajtott czigányösszeírás eredményei*, Magyar Statisztikai Közlemények, Athenaeum R. Társulat Könyvnyomda, Budapest
- Hajnóczky Tamás (2018): CS-lakás program, *Romológia*, 6(1): 52–54.
- Kemény István (szerk.) (1976): *Beszámoló a magyarországi cigányok helyzetével foglalkozó, 1971-ben végzett kutatásról*, MTA, Budapest
- Kemény István – Janky Béla – Lengyel Gabriella (szerk.) (2004): *A magyarországi cigányság 1971–2003*. Gondolat – MTA Etnikai-nemzeti Kisebbségkutató Intézet, Budapest
- Kertesi Gábor – Kézdi Gábor (1998): *A cigány népesség Magyarországon*, Socio-typo, Budapest
- Kocsis Károly – Tátrai Patrik (2021): A népesség összetétele – Etnikum, nyelv. Kocsis Károly (szerk.): *Magyarország Nemzeti Atlasz – Társadalom, Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont Földrajztudományi Intézet, Budapest*, pp. 78–83.
- Koós Bálint (2015): A szegénység és depriváció a magyar településállományban az ezredfordulót követően – avagy kísérlet a települési deprivációs index létrehozására, *Tér és Társadalom*, 29(1): 53–68.
- Ladányi János (2012): *Leselejtezettek: a kirekesztett népesség társadalom- és térszerkezeti elhelyezkedésének átalakulása Magyarországon a piacgazdasági átmenet időszakában*, L’Harmattan, Budapest
- Ladányi János – Szelényi Iván (2004): *A kirekesztettség változó formái – Közép- és délkelet-európai romák történeti és összehasonlító szociológiai vizsgálata*, Napvilág, Budapest

- Ladányi János – Virág Tünde (2009): A szociális és etnikai alapú lakóhelyi szegregáció változó formái Magyarországon a piacgazdasági átmenet időszakában, *Kritika*, 38(7–8): 2–7.
- Mátyás Szabolcs (2018): A településszerkezet és a bűnözés összefüggései a magyar főváros példáján, *Belügyi Szemle*, 66(5), 105-115. (<https://doi.org/10.38146/BSZ.2018.5.6>)
- Pásztor István Zoltán – Péntes János – Szikszai Erzsébet (2022): A hazai cigányság lakhatási helyzete a települési roma népességarányok tükrében. *Máltai Tanulmányok*, 2022/2. 29–43.
- Péntes János – Tátrai Patrik – Pásztor István Zoltán (2018): A roma népesség területi megoszlásának változása Magyarországon az elmúlt évtizedekben, *Területi Statisztika*, 58(1): 3–26.
- Pósfai Zsuzsanna – Nagy Gábor (2017): Crisis and the reproduction of core-periphery relations on the Hungarian Housing Market, *European Spatial Research and Policy*, 24(2): 17–38.
- Solt Ágnes (2010): „Élet a reményen túl”. A szegregált telepen élők mentalitásvizsgálatának összegzése. *Szociológiai Szemle*, 20(2): 100-133.
- Süli-Zakar István – Pálóczi Ágnes – Szabó Dávid (2013): Társadalomföldrajzi vizsgálatok Északkelet-Magyarország cigány lakossága körében. In: Kozma Gábor (szerk.): *Emberközpontú társadalomföldrajz*, Didakt Kft., Debrecen, 41–55.
- Váradai Mónika Mária – Virág Tünde (2015): A térbeli kirekesztés változó mintái vidéki terekben, *Szociológiai Szemle*, 25(1): 89–113.
- Virág Tünde (2006): A gettósodó térség, *Szociológiai Szemle*, 16(1): 60–76.

világhálós források

- Hallottál már a Dzsumbujról? Ma bontják a gettó utolsó épületét.
<https://index.hu/belfold/budapest/2014/08/29/dzsumbuj/>
- KSH népszámlálás: <https://www.ksh.hu/nepszamlalas/>
- Volt egyszer egy Dzsumbuj.
<https://www.avarosperemen.hu/sites/all/themes/dzsumbuj/VOLT%20EGYSZER%20EGY%20DZSUMBUJ.pdf>

A VI. Nemzetközi Bűnözésföldrajzi Konferencia absztraktjai

Dr. Németh Ágota Ph.D. r. alezredes

A drogkereskedelem újkori térképe

Az illegális drogkereskedelem 2025-ben is túlnőtt korábbi dimenzióin. A globális droghasználók száma 316 millió fölé emelkedett, jelezve, hogy a tiltott szerek iránti kereslet tovább nő. A globális kokain-termelés rekordot ért el 3 708 tonnával, és a kokain továbbra is a legdinamikusabban bővülő tiltott drogpia. Ugyanakkor a szintetikus drogok – különösen az amfetamin-típusú stimulánsok és metamfetamin – piaca is bővül, részben az alacsony gyártási költségek és a könnyebb csempészhetőség miatt.

A disztribúciós és kereskedelmi hálózatok tovább alkalmazkodnak a globalizációhoz és a technológiai innovációkhoz. A 2025-ös adatok alapján a drogpia komplex, multilaterális szereplők (termelők, csempészhálózatok, regionális elosztók, végső fogyasztók) hálózatává vált. Az előadás célja feltérképezni a napjainkban jellemző globális trendeket, útvonalakat, szerkezeteket, valamint a kockázatokat és kihívásokat, amit az új valóság jelent a közegészségügy, biztonság és drogpolitika számára.

Villányi Tamás László r. százados

A bűnözés földrajza Pest vármegyében térinformatikai és mesterséges intelligencián alapuló megközelítések

Hazánkban az elmúlt évtizedekben egyre nagyobb figyelmet kap a bűnözés térbeli összefüggéseinek vizsgálata. Kutatások kimutatták, hogy a bűncselekmények eloszlása nem véletlenszerű: bizonyos térségekben (ún. „hotspot” területeken) tartósan magasabb a bűnözési ráta, míg máshol jóval alacsonyabb. E területi egyenlőtlenségek mögött társadalmi-térbeli tényezők (például szegénység, munkanélküliség vagy városszerkezeti sajátosságok) is húzódnak. A bűnözésföldrajzi kutatásokat hazánkban a térinformatikai megoldások is segítik: a 2018-ban elindított Prevenációs Bűnözés-Statistikai Adattár (PRE-STAT) például egyesítette a bűnügyi és társadalmi adatokat, interaktív térképeken jelenítve meg a bűncselekmények gyakoriságát és trendjeit, elősegítve a bűnözési gócpontok azonosítását és a megelőzési stratégiák tervezését.

E kutatási háttérre építve jelen tanulmány Pest vármegyére fókuszál, az erőszakos bűncselekmények 2019–2023 közötti térbeli mintázatait vizsgálva. A statisztikai és térképes elemzések feltárják a helyi bűnözési gócpontokat, valamint az azok kialakulásához hozzájáruló demográfiai, gazdasági és infrastrukturális tényezőket. A vizsgálat nemzetközi prediktív rendészeti példákából is inspirációt merít: ilyen a Los Angeles-i gépi tanulós előrejelzési gyakorlat, valamint a kockázati területmodellezés (RTM) alkalmazása az Egyesült Államokban. Ezek az innovatív külföldi tapasztalatok rámutatnak, miként járulhat hozzá a mesterséges intelligencia és a prediktív modellezés a bűnmegelőzés hatékonyságának javításához, és olyan tanulságokat kínálnak, amelyek adaptálhatók a hazai gyakorlatban. A tanulmány átfogó célja Pest vármegye bűnözési términtázatainak feltárása és a megelőzést segítő, területi szintű beavatkozások tudományos megalapozása.

Dr. Packosz Nikiforosz Róbert Ph.D. hallgató

Helyben vagyunk - avagy a szuverenitás és a joghatóság (kiber)térbeli anomáliái

A kibertérben elkövetett bűncselekmények a joghatóság és a szuverenitás területi kötöttségein alapuló jogi-állami modelleket részben felold(hat)atlan kihívások elé állítják. A kutatás azt vizsgálja, miként képes a jog – állami és uniós szinten – reagálni egy határok nélküli és földrajzi alapon nehezen azonosítható térben történő eseményekre. A joghatóság és szuverenitás paradox problémáit technológiai szinten tovább tetézi az online anonimitást biztosító eszközök kiterjedt arzenálja. Ezek nem csupán nehezítik az elkövetők beazonosítását és felelősségre vonását, de a territoriális jogérvényesítés legitimitását is erodálják. A kibertér anomáliái szorosan összefonódnak a nemzetközi bűnügyi együttműködés fragmentáltságával: a joghatósági ütközések, az eltérő információmegosztási protokollok a szuverenitás egyidejű megerősítését és relativizálását eredményezik. Az előadás központi gondolata, hogy a kiberbűnözés kezelése nem pusztán jogalkalmazási kihívás, hanem a szuverenitás újra értelmezését és a multilaterális együttműködés hatékonyságának új alapokra helyezését igénylő stratégiai kérdés.

Tamás Szintia Ph.D. hallgató

A bűnözési mutatók területi divergenciája Kelet-Közép-Európában 1990-től egészen napjainkig

A kelet-közép-európai térség posztszovjet államai a rendszerváltást megelőzően homogénnek tekinthető bűnüldözési és társadalmi kontroll-struktúrával rendelkeztek. Az államszocialista berendezkedés egyik fontos eleme a rendszer fenntartását szolgáló erős hatósági jelenléttel működő, úgynevezett rendőrállam volt. Ez az örökség az 1990-es évek elején hasonló kiindulási alapot teremtett a régió országai számára a bűnözési statisztikák és a társadalmi normáktól való eltérés mértékét tekintve.

Célkitűzés és Módszertan: Jelen előadás célja annak feltárása, hogy a kezdeti hasonlóságok ellenére hogyan alakultak át a bűnözésföldrajzi mintázatok a régióban, különös tekintettel a Visegrádi Együttműködés (V4) országaira. A kutatás módszertani alapját vegyes megközelítés képezi: a releváns szakirodalom kvalitatív elemzése mellett az Eurostat és a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) adatbázisaira támaszkodó, hosszú idősoros kvantitatív vizsgálatot végzek a bűnözési ráták területi eloszlásának elemzésére.

Eredmények: A vizsgálat rámutat, hogy bár a rendszerváltás pillanatában a kiindulópont azonos volt, az azt követő évtizedekben a V4 országok által kialakított önálló gazdaságpolitikák jelentős eltéréseket eredményeztek a bűnözési trendekben. Jelentős a 2004-es európai uniós csatlakozásnak, amely nem csupán jogharmonizációs kötelezettséget jelentett, hanem a gazdasági integráció révén új társadalmi-gazdasági környezetet is teremtett.

Következtetés: Az elemzés konklúziója szerint a bűnözésföldrajzi változások szoros korrelációt mutatnak a makrogazdasági döntésekkel és az integrációs folyamatokkal. A bűnözés területi átrendeződése tehát nem csupán kriminológiai kérdés, hanem a gazdaságpolitikai stratégiák és az uniós normákhoz való igazodás sikerességének közvetett térbeli lenyomata is.

M. Takács Péter doktorjelölt

A háború új topográfiája: a XXI. századi konfliktusok térbeli és filozófiai dimenziói

A XXI. században a háború fogalma alapvető szerkezetváltozáson megy keresztül. A klasszikus, államok közötti fegyveres konfliktusok mellett megjelentek a hibrid, információs és kognitív hadviselés formái, amelyek a tér, a hatalom és a biztonság fogalmát is újrarajzolják. A háború immár nem kizárólag fizikai térben zajlik: a digitális környezet, a társadalmi hálózatok és az emberi tudat is a konfliktus terepévé vált.

Az előadás célja, hogy feltárja e szerkezetváltozás filozófiai és földrajzi összefüggéseit. A kutatás Carl Schmitt politikai teológiájának, Michel Foucault térelméletének és a kortárs biztonságfilozófiának az összekapcsolásával vizsgálja, hogyan válik a háború a társadalmi tér egyik új szervezőelvévé. A bűnözésföldrajz szemszögéből ez a változás különösen releváns: a biztonsági kockázatok és a hatalmi kontroll formái a háborús logikák mentén új térbeli mintázatokat hoznak létre a városi, nemzeti és globális szinten egyaránt.

Az elemzés arra a kérdésre keresi a választ, hogyan kapcsolódik össze a háború filozófiai értelmezése a térbeli biztonsági stratégiák gyakorlati megvalósításával. A XXI. század háborúja így nem pusztán katonai jelenség, hanem a tér, a hatalom és az identitás új viszonyrendszerének tükrö – a bűnözésföldrajz számára pedig a kortárs biztonságpolitikai gondolkodás egyik kulcstémája.

Dr. Horváth Orsolya Ph.D.

3D helyszínrekonstrukciók térbeli relevanciája a kriminalisztikában

A kriminalisztikai bizonyítás egyik legfontosabb dimenziója a térbeliség: az, hogy a tetthely egyes elemei, mint a nyomok, tárgyak, holttestek, becsapódási pontok, látószögek és mozgási útvonalak milyen viszonyban állnak egymással, és ezek hogyan értelmezhetők a cselekmény rekonstrukciója szempontjából. A hagyományos helyszínrögzítési módszerek (fotó, helyszínrajz, mérőszalag, 2D dokumentáció) gyakran csak korlátozottan alkalmasak a komplex térbeli mintázatok pontos rögzítésére, különösen olyan esetekben, ahol több elkövetési hipotézis, összetett mozgásdinamika vagy nagy számú releváns nyom értelmezése szükséges.

A 3D technológiák, így különösen a fotogrammetria, a lézerszkennelés és a drónos térmodellezés mára a kriminalisztika meghatározó eszközeivé váltak. Ezek milliméter pontosságú, visszanezhető és több szempontból elemezhető digitális helyszínmodellt hoznak létre, amely egyaránt alkalmas hipotézisek összevetésére, véryomok térbeli értékelésére, valamint útvonalak és pozíciók rekonstruálására is. A 3D rekonstrukció emellett olyan térbeli konfliktusokat is képes feltárni, amelyek hagyományos dokumentációval nem vagy csak jelentős bizonytalansággal lennének beazonosíthatók.

A tanulmány áttekinti a 3D technológiák kriminalisztikai alkalmazásának módszertani alapjait, bemutatja a térbeli bizonyítékelemzés kulcsfontosságú területeit, és egy esettanulmányon keresztül illusztrálja, hogyan hat a digitális modellezés a bizonyítási folyamatra. Az előadás kitér a 3D rekonstrukció előnyeire, korlátaira és a bírósági interpretáció sajátosságaira is.

A kutatás rámutat arra, hogy a 3D helyszínrekonstrukció nem pusztán vizualizációs eszköz, hanem olyan módszertani fordulatot jelent a bűnözésföldrajzi és kriminalisztikai gondolkodásban, amely új szintre emeli a térbeliség bizonyító erejének értékelését.

Vajda Endre Edvárd okleveles kriminalista

Az európai terrortámadások bűnözésföldrajzi aspektusai 2014-2023

A több évtizedes migráció következményeként az európai populáció struktúrájában jelentős változások következtek be. Az egyre erősödő multikulturalizmus különösen a 2015-ös európai migrációs válság utáni időszakban idézett elő kihívásokat az érintett régiókban. A kialakult társadalmi feszültség mellett a Közel-Kelet 2014-es és 2015-ös eseményei motivációs tényezőként hatottak az egész muszlim világra. A radikális iszlám 2014 és 2023 között súlyos károkkal járó terrorcselekményeket hajtott végre szerte Európában. A vizsgált időszakban további szélsőséges irányzatok is követtek el terrortámadásnak minősített erőszakos, jogellenes cselekményeket, azonban azok a legtöbb esetben nem jártak halálos áldozatokkal. Előadásomban átfogó képet kívánok adni a vizsgált jelenség legmeghatározóbb jellemzőiről, összefüggéseiről. Empirikus adatokra támaszkodva mutatom be, hogy a terrorizmus mely európai országok számára jelentette a legnagyobb fenyegetést. A terrorizmus elleni stratégiák azonban pontosabb lokációt igénylenek, ezért azt is vizsgálni szükséges, hogy milyen típusú településeken és konkrétan milyen helyszíneken következett be a legtöbb terrortámadás. A földrajzi vonatkozások mellett a terrorista trendek azonosítása és az elkövetői körök

meghatározása is elengedhetetlen eleme a terrorizmus elleni küzdelemnek. A feladatrendszer definiálásához adnak támogatást a bűnözésföldrajz prediktív elemzési módszerei, melyek hatékonyabb bűnüldözést tesznek lehetővé.

Hírek a bűnözésföldrajz hazai és nemzetközi világából

F e l h í v á s

a Nemzetközi Bűnözésföldrajzi Szövetség

V. Földes Béla nemzetközi bűnözésföldrajzi versenyére

Tisztelt Érdeklődők!

A Nemzetközi Bűnözésföldrajzi Szövetség ötödik alkalommal rendez online nemzetközi bűnözésföldrajzi versenyt. Szeretettel várjuk azon egyetemi hallgatók jelentkezését, akik összemérnék bűnözésföldrajzi ismereteiket hazai és határon túli diákokkal.

A verseny célja, hogy népszerűsítse a bűnözésföldrajzot és lehetőséget adjon minden versenyezni kívánó hallgató számára, hogy számot adhasson tudásának jelenlegi szintjéről.

Jelentkezési határidő: 2026. április 25.

Helyszín: online (a Microsoft Teams rendszeren keresztül)

A verseny ideje: 2026. május 8. 14.00-15.00 óra

A részvétel ingyenes!

Ajánlott irodalom:

Mátyás Szabolcs (2023): Bűnözésföldrajz. International Criminal Geographical Association, Budapest (<https://tudasportal.uni-nke.hu/xmlui/handle/20.500.12944/21190>)

A verseny első három helyezettje oklevélben részesül.

Kérjük, részvételi szándékát 2026. április 25-ig jelezze az mszabolcs1975@gmail.com címen

A verseny szervezőbizottsága:

Dr. Mátyás Szabolcs Ph.D. (a szervezőbizottság elnöke), dr. Bói László, dr. Tirts Tibor, dr. Kiss Tibor Ph.D., dr. Sivadó Máté Ph.D., dr. Tihanyi Miklós Ph.D., dr. Vári Vince Ph.D., prof. dr. Sallai János Ph.D., dr. Szabados György Ph.D., dr. Keller Krisztina Ph.D.

Tisztelettel:

Dr. habil. Mátyás Szabolcs Ph.D.
egyetemi docens
a szervezőbizottság elnöke

Publikációs pályázati felhívás

Tisztelt Érdeklődők!

A Nemzetközi Bűnözésföldrajzi Szövetség tanulmányírói pályázatot hirdet. A tanulmány a bűnözésföldrajz bármilyen témát felölelhet, terjedelme lábjegyzetekkel és irodalomjegyzékkel együtt maximum 20 000 leütés lehet (szóközökkel együtt). Az elvárt hivatkozási forma: APA.

A legjobb tanulmányoknak a szervezők megjelenést biztosítanak a lektorált Bűnözésföldrajzi Közlemények című tudományos folyóiratban.

A pályaműveket a szervezők elektronikus formában várják az mszabolcs1975@gmail.com címre.

A leadási határidő: 2026. május 20.

A legjobb három tanulmány szerzője oklevelet kap.

Az értékelési szempontok:

- szakmai színvonal
- olvashatósság
- a bűnözésföldrajz alkalmazhatóságával kapcsolatos újszerű gondolatok megjelenítése

A szervezőbizottság tagjai:

Dr. habil. Mátyás Szabolcs (a szervezőbizottság elnöke), Prof. Dr. Sallai János, Dr. Sivadó Máté, Dr. Tihanyi Miklós, Dr. Vári Vince, Dr. Keller Krisztina, Dr. Bói László, Dr. Szabados György, Dr. Kiss Tibor

A közlés feltételei

Tisztelt Olvasó!

A Bűnözésföldrajzi Közlemények folyóirat szerkesztősége várja a bűnözés térbeliségét vizsgáló és feldolgozó tanulmányokat.

Az írásaikat a criminalgeography@gmail.com drótposta címre legyenek szívesek megküldeni. A beérkezett tanulmányokat a szerkesztőbizottság elnöke vaklektorálásra küldi a témában járatos szaktekintélyeknek.

A Bűnözésföldrajzi Közlemények folyóirat lehetőséget biztosít magyar nyelven 1 szerzői ív (40 000 karakter) terjedelemben bűnözésföldrajzi témájú szakmai cikkek és tanulmányok megjelentetésére.

A beküldött kéziratnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

1. Szerző neve, tudományos fokozata (ha van), beosztása, munkahelye, drótposta címe
2. Absztrakt (rezümé): 500-1000 karakter (szóközökkel)
3. Kulcsszó: 4-6 darab
4. Minden esetben a szerző felelőssége, hogy az írása megfelel az 1999. évi LXXVI. szerzői jogról szóló törvényben foglaltaknak, illetve csak nyílt (nem minősített) információkat és adatokat tartalmaz.
5. A kéziratok terjedelme maximum 40 000 karakter (szóközökkel) (indokolt esetben több is lehet)
6. Formátum: WORD (docx, doc), Times New Roman betűtípus, 12-es betűméret
7. Lábjegyzet: 10-es betűméret
8. Képfomátum: JPG
9. Hivatkozás: szövegközi – a szerző vezetékneve kiskapitális betűtípussal, utána a mű megjelenésének éve (BAKOS 2019). Szó szerinti hivatkozás esetében, a kiadás éve után vesszővel elválasztva, az idézett oldal oldalszáma (KOVÁCS 2019, 15).

A megküldött műnek tartalmaznia kell a végén elhelyezett hivatkozási listát a szerző(k) teljes nevével, a megjelenés évével, az idézett mű címével, kiadójával, kiadási helyével, illetve a folyóirat címével, évszámával, kötetszámával, oldalszámmal.

Berényi István (1992): Az alkalmazott szociálgeográfia elméleti és módszertani kérdései.
Akadémiai Kiadó, Budapest

Bói László – Frigyer László – Nyitrai Endre (2019): Településszerkezet és kriminalitás. In:
Nemzetbiztonsági Szemle. 5(1): 42

Impresszum

Kiadó: Magyar Rendészettudományi Társaság

Cím: 1089 Budapest, Diószegi Sámuel u. 38-42.

A kiadásért és szerkesztésért felelős személy: Dr. Mátyás Szabolcs

Kapcsolat: criminalgeography@gmail.com

web: www.rendeszet.hu